

שריבי אור

משיעוריו השבועיים של
הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

פרשת

בהעלותך

תשפ"ה

2	שיעור יום רביעי פ' בהר בחוקות לתושבי לוד אחיסמך
44	והתקדשתם: התאווה מגונה אפילו אצל הגוים
44	הפרשה: יהושע והמרגלים

השיעורים באדיבות
קו המידע * 9148
בשער: מורינו הרב
בכותר במוצאי
שבת

שיעורים

שיעור יום רביעי פ' בהר בחוקות לתושבי לוד אחיסמך

[הגמרא הקדושה מביאה דעה ש]איוב משל היה, לא היה ולא נברא¹,

מוראי מקומות והערות

יוחנן ורבי אלעזר דאמרי תרוייהו איוב מעולי גולה היה ובית מדרשו בטבריא היה. וכ"ו (עמוד ב') תנאי היא דתניא רבי אלעזר אומר איוב בימי שפוט השופטים היה שנאמר הן אתם כולכם חוזיתם ולמה זה הבל תהבלו איזה דור שכולו הבל הוי אומר זה דורו של שפוט השופטים רבי יהושע בן קרחה אומר איוב בימי אחשורוש היה שנאמר ולא נמצא נשים יפות כבנות איוב בכל הארץ איזהו דור שנתבקשו בו נשים יפות הוי אומר זה דורו של אחשורוש ואימא בימי דוד דכתיב ויבקשו נערה יפה התם בכל גבול ישראל הכא בכל הארץ רבי נתן אומר איוב בימי מלכות שבא היה שנאמר ותפל שבא ותקחם וחכ"א איוב בימי כשדים היה שנאמר כשדים שמו שלשה ראשים ויש אומרים איוב בימי יעקב היה ודינה בת יעקב נשא כתיב הכא כדבר אחת הנבלות תדברי וכתיב התם כי נבלה עשה בישראל וכולהו תנאי סבירא להו דאיוב מיישראל הוה לבר מיש אומרים: תלמוד ירושלמי, סוטה ה, ו דרש רבי עקיבא (איוב לב) ויחר אף אליהוא בן

¹ בבא בתרא טו, ע"א

משה כתב ספרו ופרשת בלעם ואיוב מסייעא ליה לר' לוי בר לחמא דא"ר לוי בר לחמא איוב בימי משה היה כתיב הכא מי יתן אפוא ויכתבון מלי וכתיב התם ובמה יודע אפוא ואימא בימי יצחק דכתיב מי אפוא הוא הצד ציד ואימא בימי יעקב דכתיב אם כן אפוא זאת עשו ואימא בימי יוסף דכתיב איפה הם רועים לא ס"ד דכתיב מי יתן בספר ויוחקו ומשה הוא דאיכרי מחוקק דכתיב וירא ראשית לו כי שם חלקת מחוקק ספון רבא אמר איוב בימי מרגלים היה כתיב הכא איש היה בארץ עוץ איוב שמו וכתיב התם היש בה עץ מי דמי הכא עוץ התם עץ הכי קאמר להו משה לישראל ישנו לאותו אדם ששנותיו ארוכות כעץ ומגין על דורו כעץ יתיב ההוא מרבנן קמיה דר' שמואל בר נחמני ויתיב וקאמר איוב לא היה ולא נברא אלא משל היה א"ל עליך אמר קרא איש היה בארץ עוץ איוב שמו אלא מעתה ולרש אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה וגו' מי הוה אלא משל בעלמא הכא נמי משל בעלמא א"כ שמו ושם עירו למה רבי

דינה, הגמרא אומרת בבבא בתרא שהוא חי ממתי שירדו למצרים עד שיצאו², 210 ועוד שנה, 70 ו140 ועוד שנה, [שאיוב חי בטוב 70 שנה, ואז שנה סבל יסורים נוראיים, ואחר כך נתברך ב140 שנות שפע וטובה, סך הכול 211], אז זה בדיוק [מאז שירדו למצרים] עד המרגלים, זה 211, אז הוא חי 211 שנה הוא חי.

והיה לאיוב שלוש בנות הכי צדיקות שבעולם, ולא היה כמו בנות איוב בכל הארץ, שהם היו הכי צדיקות שהיה אי פעם, ושבע בנים קדושים וטהורים. [איוב] הוא היה קודש קודשים, תם וישר וירא אלוקים וסר מרע, הוא היה יותר מאברהם אבינו³, אז מה

איך אפשר להגיד [כך הרי יש פסוק מפורש:] "איש היה בארץ עוץ איוב שמו", איך אפשר להגיד לא היה ולא נברא, על אדם שיש ספר שלם ממנו?

אז אומר ספר קרניים (אולי הכוונה לפירוש דן ידן שעל ספר קרניים) הוא נשאר בעשיה, הוא לא התגייר, רק בגלגול 15, הוא היה בזמן אברהם, [וכן] בזמן יצחק, בזמן יעקב, בזמן אחשוורוש, בזמן שלמה המלך הוא היה.

הוא היה ממצרים, מצרים זה 210 [מאז שירדו יעקב בשבעים נפש למצרים עד שיצאו כל עם ישראל ממצרים עברו 210 שנה], הוא חי 211, עוד שנה עד המרגלים, אז הוא התחתן עם

מראי מקומות והערות

[למרות שהגמרא מבארת שלשיטת ר' יוחנן וריש לקיש צריך לומר שהכוונה שאיוב חי 210 שנה אבל היה מעולי הגולה, כפי שפירש רש"י, יתכן לומר שהגמרא אומרת כך רק כדי לבאר את שיטת ר' יוחנן וריש לקיש שלא יסתרו מדברי הבריייתא, אבל לפי השיטה שהיה בימי המרגלים הכוונה כפשוטו. וכן מובא בכמה ספרים שלמדו שבריייתא זו כפשוטו ראה בעלי ברית אברם על איוב].

³ בבא בתרא טו, ע"ב

"וַיֹּאמֶר ה' אֶל הַשָּׁטָן: הֲשִׁמֹּת לְךָ אֶל עֲבָדֵי אֱיֹב, כִּי אֵין כְּמוֹהוּ בָּאָרֶץ וְגו'" - אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן: גְּדוֹל הַנֶּאֱמָר בְּאִיּוֹב יוֹתֵר מִמֶּה שֶׁנֶּאֱמָר בְּאַבְרָהָם; דִּאִילּוּ בְּאַבְרָהָם כְּתִיב: "כִּי עָתָה יִדְעִיתִי כִּי יֵרָא אֱלֹהִים אֵתָּה", וּבְאִיּוֹב כְּתִיב:

ברכאל הבוזי משפחת רם אליהוא זה בלעם בן ברכאל שבא לקלל את ישראל ובירכן (דברים כב) ולא אבה י"י אלהיך לשמוע אל בלעם הבוזי שהיתה נבואתו בזויה (במדבר כד) נופל וגלוי עינים ממשפחת רם (במדבר כג) מן ארם ינחני בלק אמר לו ר' אלעזר בן עזריה אין הוא הוא כבר כסה עליו המקום ואין לית הוא עתיד להתוכח עמך אלא אליהוא זה יצחק בן ברכאל בן שבירכו האל שנאמר (בראשית כד) ויברכוהו י"י. הבוזי שבייה כל בתי עבודה זרה בשעה שנעקד על גבי המזבח ממשפחת רם בן אברם:

² בבא בתרא טו, ע"א

מִיתִיבִי: יְמֵי שְׁנוֹתָיו שֶׁל אֱיֹב - מִשְׁעָה שְׁנָכְנְסוּ יִשְׂרָאֵל לְמִצְרַיִם, וְעַד שֶׁצָּאָהּ!

ידך אל הנער, והיא נשחטה בתקופת טבת⁵.

עכשיו יהיה התקופה בתמוז, ביום שלישי בתמוז, עכשיו אנחנו לפני התקופה, כל התקופה [שאו באותו זמן היו נוהגים מנהגים שונים] זה שניה אחת, אנחנו כבר לא מקפידים על זה, תקופת תמוז תתחיל ביום שני בלילה, שני בלילה יהיה תקופת תמוז ואז

הפירוש יותר מאברהם? הוא היה ניצוץ מאברהם, רבנו זה משה רבנו בעצמו, הוא יחידה, משה זה נפש דיחידה.

וכתוב בבת יפתח והיא יחידה, היא זכתה ליחידה, לכן אומר האבודרהם שלא שחטו אותה בסוף⁴, הנה יש כאן אבודרהם הוא אומר שבסוף לא שחטו אותה, יצאה בת קול אל תשלח

מוראי מקומות והערות

וְכָתַב הַחֶכֶם בֶּן עֲזָרָא שְׁאֵלוּ חֲכָמֵי קְרִיאֹת לְרַבְּנֵנוּ הָאֵל לָמָּה נִהְיָ יִשְׂרָאֵל הַדְּרִים בְּמַעַרְב לְהִשְׁמֹר שְׁלֹא יִשְׁתַּנוּ מִיָּם בְּשַׁעַת הַתְּקוּפָה. וְהַשִּׁיב כִּי יִחַיֶּשׁ בְּעֶלְמָא הוּא מִפְּנֵי שֶׁהוּא תַּחֲלֵת הַשָּׁנָה אוֹ תַּחֲלֵת רְבִיעֶתָהּ וְלֹא יִרְצוּ לְשַׁתּוֹת מִיָּם שֶׁיִּמְצְאוּ חָסֶם עַל כֵּן יֵאָכְלָה בָּהּ כָּל מִתּוֹק הַלְּחִיּוֹת שֶׁנִּתְּם מִתּוֹקָה. וְאֵינִי אוֹמֵר מִתּוֹקָה שֶׁנִּתְּ הַעֲבֵד הַשֵּׁם הַבוֹשֵׁחַ בּוֹ לְבַדּוֹ. וְהִנֵּה הַיּוֹדְעֵי תְּקוּפוֹת הָאֲמִוּרוֹת לֹא אָמְרוּ כִּי תִזְק לְאוֹכֵל וּלְשׁוֹתָהּ וְדָבָר הַנִּפְתָּח שִׁיחֹת הַקְּנוֹת. וְדָרַשׁ שֶׁנִּשְׁחַט יִצְחָק וּבֶת יִפְתָּח יֵשׁ לוֹ סוּד כִּי לֹא נִשְׁחַטוּ כָּלֵל כְּאֲשֶׁר פִּרְשִׁיתִי בְּסִפְרִי, וְיֵשׁ מִהֶגְאוֹנִים שֶׁאֲמָרוּ עַל הַתְּקוּפָה (בְּמִדְבָּר כג, כג) כִּי לֹא נִחַשׁ בְּעֶקֶב אֵלָּא הַקְּדֻמוֹנִים אָמְרוּ אֵלֶּה הַדְּבָרִים לְהַפְחִיד בְּנֵי אָדָם שֶׁיֵּאָרֹא מִהֶשֶׁם וְלֹא יִסִּיפוּ הִרְשָׁעִים לְרִשׁוֹעַ וְיִשְׁוֹבוּ כְּדִי שֶׁיִּצְלַח הַשֵּׁם מִד' תְּקוּפוֹת כִּי יְדוּעַ יִדְעֵנוּ כִּי כָּל דְּבָרֵי חֲכָמִים אֲמַת כְּאֲשֶׁר הֵם בְּמִשְׁמָעֵם אוֹ יֵשׁ לָהֶם סוּד סְתוּם כְּאֲשֶׁר רְמִזְתִּי מִקְצַת סוּדָם בְּסִפְרֵי הַיִּשְׁרָשׁ שֶׁהוּא פְּרוּשׁ הַתּוֹרָה עַד כָּאן דְּבָרָיו:

⁵ [בהמשך מבאר הכוונה שהרי אמר שהיא לא נשחטה אלא הכוונה שהמסכן נטפו טיפות דם בדרך נס].

"אִישׁ תָּם וְיֹשֵׁר יָרָא אֱלֹהִים [וְסָר מֵרַע]."

⁴ אֲבוּדֶרְהֶם, סוֹף שֶׁעַד הַתְּקוּפוֹת מִצְאֵתִי כְּתוּב שֶׁיֵּשׁ לִיזְהֹר בְּכָל תְּקוּפָה מֵאֲרַבְעֶתָן שְׁלֹא לְשַׁתּוֹת מִיָּם בְּשַׁעַת הַתְּקוּפָה מִשּׁוּם סִפְּנָה שְׁלֹא יִצּוֹק וְיִתְנַפֵּחַ מִפְּנֵי שֶׁתְּקוּפַת נִסְחָן הִיא לְפִי שֶׁנֶּהֱפָכוּ מִיָּמִי מִצְרִים לָדֶם לְפִי רַגַע, וְתְּקוּפַת תַּמּוּז לְפִי שֶׁבִּשְׁעָה שֶׁאָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן (בְּמִדְבָּר כ, ח) וְדִבְרַתָּם אֵל הַסֹּלֵעַ לְעִינֵיהֶם וְנָתַן מִיָּמִיו וְגוֹמֵר וְהֵם לֹא עָשׂוּ כֵן וְהִכּוּ אוֹתוֹ וְזָכוּ מִמֶּנּוּ דָם שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים עח, כ) הִכָּה צוּר וַיּוֹבֹב מִיָּם וְאֵין זִיכָּר אֵלָּא דָם שֶׁנֶּאֱמַר (וַיִּקְרָא טו, כה) וְאִשָּׁה כִּי יִזְוֹב זֹכֶר דָּמָה. וּבְאֻמָּתָה שְׁעָה לָקוּ כָּל הַמִּימוֹת בָּדָם. וְתְּקוּפַת תִּשְׁרִי לְפִי שֶׁבְּאֻמָּתוֹ פָּרַק בָּא אֲבִרָהָם לִשְׁחוֹט אֶת בְּנוֹ וְטַפְּטָפָה הִסְפִּין דָּם וְאוֹתָהּ הִטְפָּה נִתְּפָרְשָׁה בְּמִימוֹת. וְתְּקוּפַת טֵבֵת הִיא לְפִי שֶׁבְּאֻמָּתוֹ הִפְרֵק נִשְׁחַטָּה בֶּת יִפְתָּח וְנֶהֱפָכוּ כָּל הַמִּימוֹת לָדֶם וְאִי אֶפְשָׁר לְעוֹלָם בְּלֹא צִחְצִיחַ דָּם בְּאוֹתָן פְּרָקִים וְהִיא מְלֻקָּת. וְיֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁאֲרַבְעָה מְלָאכִים מְמַנִּין עַל הַמִּים בְּאַרְבָּעָה תְּקוּפוֹת אֵלוּ כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּתְּקוּפָתוֹ וּמִתְחַלְּפִין וְכִשְׁמָהּ יוֹצֵא זֶה נִכְסֵם וְעוֹמְדִין הַמִּים בְּלֹא שְׁמִירָה. וְיֵשׁ אוֹמְרִים כִּי עֲקֵרָב מִתְגַּרָּה עִם אֶרֶץ וְעֲקֵרָב מִשְׁלִיד טַפַּת דָּם בְּמִים כְּשֶׁאוֹמְרִים תְּקוּפָה נוֹפֶלֶת:

אבל פעם הקפידו על זה מאוד, ואמרו שמי ששותה מים אז הוא מתנפח, והוא נפטר מניוון איברים, כל האיברים נושרים לו.

אז בתקופת תשרי נשחט יצחק, תקופת טבת נשחטה בת יפתח, שזכתה ליחידה. ותקופת ניסן אז היה מכת דם, וכל המימות התמלאו בדם, ובתקופת תמוז אז היה ההכאה בסלע, ההכאה בסלע הייתה למעשה בי' ניסן, כי איך שנפטרה מרים בי' ניסן אז הסתלק הסלע, הבאר, ואומר החתם סופר⁶ בשביל מה

משה הכה בסלע, בתקופת טבת נשחטה בת יפתח אבל היא לא נשחטה אבל הסכין טפטף דם.

תקופת תמוז ליל שלישי י"ב תמוז, היום אנחנו כבר בכ"ג [אייר] נשאר לנו שבע ימים [עד חודש סיון], ועוד 30 [יום של חודש סיון], ועוד 12 [יום בחודש תמוז], זה עוד 49 יום עוד 50 יום ליל שלישי 1 בלילה, ליל שלישי זה י"ב תמוז ו13 דקות, ואחד אומר לא, זה 2:14 ואחד 2:09, יש כאן עשר שיטות, זה שניה אחת, אנחנו לא מקפידים על זה כי זה לא מעניין אותנו.

מראי מקומות והערות

והביאו רמב"ן לעיל [בפ' ויגש מ"ז י"ח] דבביאת יעקב למצרים פסק הרעב וחזר במיתתו להודיע לכל שפסק מתחלה רק בזכותו ע"ש זה"נ רצה הקב"ה להודיע שמתחלה לא הי' הבאר כ"א בזכות מרים לא בזכות עצמם ע"כ כשראה הקב"ה שהיו כולם

⁶ חתם סופר במדבר פרק כ פסוק א ויבאו בני ישראל כל העדה פירש"י כולם צדיקים שכבר מתו מתי מדבר, הקשה רמב"ן למה חזר והזכיר זה הלשון בעצמו לקמן במיתת אהרן. גם יל"ד ולא היה מים לעדה היל"ל ולא היה להם מים, וי"ל לפמ"ש ברבה

כל הצורים התחיל לצאת דבש מסלע ושמן מחלמיש צור.⁷

נביא את התנא דבי אליהו⁸, כי

הסתלק? כדי שמשה יחפש את הסלע של מרים [להראות לכולם שהמים באו רק בזכות מרים], כי כתוב בילקוט שמעוני בחמשה חומשי תורה,

מראי מקומות והערות

שנאמר הן הכה צור ויזובו מים כזב שהוא נוטף טיפין, א"ל בן עמרם המים הללו ליונקי שדים או לגמולי חלב, מיד הקפיד כנגדן והכהו פעמים שנאמר ויך את הסלע במטתו פעמים ושטפו כל מה שהיה מרגנין כנגדן שנאמר ונחלים ישטפו. ואף על פי כן לא עשה משה אלא מסלע שאמר לו הקב"ה, ומנין (שאמר) [שאף] אותו סלע שאמרו ישראל עליו וכל סלע וצדור שהיה באותו מקום היו מוצאים מים שנאמר יבקע צורים במדבר.

⁸ תנא דבי אליהו רבה פרק ז'

בכוריהם מפני מה מתו מפני שאמר פרעה (שמות א) בילדכן את העבריות וגו' אם בן הוא והמתן אותו וגו' לולא רחמי של הקב"ה אילו אמר אם בת היא והמתן אותה ואם בן הוא וחי כבר נתמעטו שונאיהן של ישראל באותה שעה לפי שדרכו של איש לישא עשר נשים ולפרות ולרבות מהן והיו בני מרובין אבל אין דרכה של אשה שתנשא אפילו לשני בני אדם כאחת וגם אינה מולדת יותר כשהיא נשאת לשנים יותר מאלו נשאת לאחד אבל המילדות לא עשו כן שנאמר ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים (שם) וראה הקב"ה את מחשבות פרעה וחשב לו את הדבר כאלו נעשה מכאן אמרו חכמים עכו"ם נתפסין על דבר של מחשבה רעה אבל על הטובה עד שיעשה מעשה על ידיהן. ומפני מה נטבעו המצריים ע"י ישראל בים סוף לפי שנאמר ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו וגו'. (נ"י כאלו נעשה מעשה על ידו) אין צו אלא כרוז שנא' ויצו משה ויעבירו קול במחנה וגו' (שמות לו) נאמר כאן צו ונאמר להלן צו מה אותה ציווי כרוז אף ציווי האמור כאן כרוז. ומה היו עושין בני המצריים הרשעים היו הולכין ומחזירין

צדיקים גמורים בלי שום סיג ופסולת אז מתה מרים ונסתלק הבאר ולא הי' בהם שום עון או חטא לתלות בו סלקו של באר אלא להודיע שגם בתחלה לא הי' בזכותם כ"א בזכות מרים. וזהו ויבואו כל העדה שלמים ותמת שם מרים ולא הי' מים לעדה ר"ל שם נודע להם שגם מעיקרא לא הי' המים לעדה כ"א למרים, וכן נמי בהר ההר הי' כולם צדיקים ואפ"ה נסתלק הענן במיתתו של אהרן ומזה ראו כל העדה כי גוע אהרן ר"ל הסתלקותו של אהרן גרם הסתלקותו של ענן. [תקס"ב]:

⁷ ילקוט שמעוני במדבר פרק כ' רמז תשס"ג ויקהילו משה ואהרן מלמד שכל אחד ואחד רואה את עצמו יושב על פני הסלע, וכן הוא אומר ואת כל העדה הקהל, וכן כשעברו ישראל את הירדן נכנסו כל ישראל בין בדי הארון שנאמר ויאמר יהושע אל בני ישראל גושו הנה ושמעו את דברי ה' אלהיכם, (וכן) [אף כאן] כל ישראל עומדין ורואים נסים שבסלע. התחילו לומר יודע משה חק הסלע אם הוא מבקש יוציא לנו מים מזו ונמצא משה עומד בספק אם שומע להם מבטל דברי המקום, והקב"ה לוכד חכמים בערמה לפי שהיה משה משמר עצמו כל אותן ארבעים שנה שלא להקפיד כנגדן שהיה מתירא מן השבועה שנשבע הקב"ה אם יראה איש באנשים האלה הדור הרע הזה, אמרו לו והרי סלע כשם שאתה רוצה להוציא מסלע אחר תוציא מזו, צווח עליהם שמעו נא המורים, [המורים] סרבנים, ויש אומרים שוטים שכן בכרכי הים קורין לשוטה מורה, [ויש אומרים המורים] מלמדים את מלמדיהם, המורים חצים שנאמר וימצאוהו המורים אנשים בקשת. וירם משה את ידו ויך את הסלע הכה פעם אחת התחיל הסלע נוטף מים מועטים

עושו, מהר, נו, יותר מהר, יותר מהר, לפני שהאימהות מגיעות, [המלאכים] הולכים מבוהלים ועומדים עד הברכיים בתוך המים וכשהאימהות מגיעות הם רואות מלאכים, כל אשה רואה מלאך, מלאך עם ארבע כנפיים מושיט את הידיים תופס את הילד ממנה, היא רוצה להחביא אותו ביאור, בסוף שם בשיחים בעצים להחביא אותו בסוף של היאור והמלאכים תופסים את הילד אומרים אל תדאגי אנחנו שומרים עליו מעבירים אותו לצד השני, ויניקו דבש מסלע ויוצא דבש מהסלע יוצא מהסלעים דבש, חלב, שמן.

אז עם ישראל אמר למשה [אחר פטירת מרים כשראו שהסתלקה הבאר]:

הנשים [במצרים] היו רואות ניסים כל שניה, חלק ברחו לשדה והתינוקות נבלעו באדמה, ראו ניסים, ראו את ה' עין בעין, וחלק רצו ליאור, להחביא את הילד ביאור, כמו שיוכבד החביאה את משה ביאור, אז רצו ליאור עם התינוקות לפני שהמצרים יחטפו אותם ויטביעו אותם, אז המלאכים חיכו להם, ה' אמר למלאכים תרוצו מהר, תרוצו מהר, תקדימו את הנשים, המלאכים צריכים לעבור מליארד שנות אור, וזה לוקח כמה שניות, [ה'] אמר עד שאתם תרדו הנשים כבר יגיעו ליאור יזרקו את הילדים ליאור, ירדו המלאכים שהם מבוהלים, תרוצו, רוצו, רוצו מהר, רוצו, גושו,

מראי מקומות והערות

וירדת ונהנית ואכלת מפירותיו סופו של אותו האיש לכרות מן העולם. באותה שעה אמר הקב"ה למלאכי השרת מן אותה שעה שיערתי אתכם מוכנים להציל את בני ישראל רדו מלפני וראו את בני חביבי בני אברהם ויצחק ויעקב שמשליכין אותן בנהר מיד ירדו המלאכים מלפניו כשהיו מבוהלים ועומדים במים עד ארכבותיהם והיו מקבלין את בניהם של ישראל ומניחין אותן על פני הסלעים והקב"ה היה מוציא להן כמין דדים מן הסלעים ומניקין אותן לקיים מה שנאמר ויניקו דבש מסלע וגו'.

בעירות של ישראל. כיון שהיו שומעין קולה של אשה צועקת בלידתה היו הולכין ואמרו לאבותיהן ובאין ונוטלין את בני ישראל ומשליכין אותן בנהר ועל אותה שעה נאמר (שה"ש ב) אחזו לנו שועלים אלו המצריים הרשעים שועלים אלו בני המצריים מחבלים כרמים וכרמינו סמדר אלו בני ישראל שהם משועלים ככרם שנאמר (ישעיה ה) כי כרם ה' צבאות בית ישראל מכאן היה רבי אליעזר הגדול אומר בית ישראל שהם כרמו של הקב"ה אל תציץ בו ואם הצצת בו אל תרד לתוכו ואם ירדת לתוכו אל תהנה ממנו ואם נהנית ממנו אל תאכל מפירותיו ואם הצצת

משה, מה אתה מחפש סלע, גייזרים, בקליפורניה יש המון תוציא כאן, תוציא מפה, הנה יש פה סלע, יש פה... ועומדים על כל סלע וצוחקים על משה שהוא מחפש שעתיים את הסלע, מה אתה מחפש את הסלע? כבר תוציא כבר, נו תוציא כבר מים, כבר שעתיים אתה מחפש סלע, אה, אתה יודע איזה סלע יש תחתיו מים, גמרא פסחים, משה הוא כבר מגיל 20 הוא במדבר, מגיל 20 הוא כבר רועה צאן הוא ברח למדין בגיל 20 היום הוא בגיל 80, כבר 60 שנה הוא מסתובב במדבריות, אם הוא היה 20 שנה בכוש, אז 40 שנה הוא מסתובב, והוא כבר מכיר את כל הסלעים, יודע איפה יש מים, יש

גייזרים, בקליפורניה יש המון תוציא כאן, תוציא מפה, הנה יש פה סלע, יש פה... ועומדים על כל סלע וצוחקים על משה שהוא מחפש שעתיים את הסלע, מה אתה מחפש את הסלע? כבר תוציא כבר, נו תוציא כבר מים, כבר שעתיים אתה מחפש סלע, אה, אתה יודע איזה סלע יש תחתיו מים, גמרא פסחים, משה הוא כבר מגיל 20 הוא במדבר, מגיל 20 הוא כבר רועה צאן הוא ברח למדין בגיל 20 היום הוא בגיל 80, כבר 60 שנה הוא מסתובב במדבריות, אם הוא היה 20 שנה בכוש, אז 40 שנה הוא מסתובב, והוא כבר מכיר את כל הסלעים, יודע איפה יש מים, יש

מראי מקומות והערות

עח) ונחלים ישטפו הן יושבין באיספקאות ובאין זה אצל זה שנאמר (שם קה) הלכו בציות נהר העולה דרך ימין [עולה] דרך ימין [העולה] דרך שמאל [עולה] דרך שמאל [כן מים מתמצין הימנה היא] נעשית נחל גדול והולכין לים הגדול ומביאין [משם] כל חמדת העולם שנאמר (דברים ב) זה ארבעים שנה [ה'] אלהיך עמך לא חסרת דבר:

¹⁰ ירושלמי שקלים פרק ה הלכה א'.

נחונא חופר שיחין: שיהי חופר שיחין ומעלות והנה ידע האי דין כיף מקורר מין [והיה יודע שסלע זה מוציא מים קרים] והאי דין כיף אית ביה שרברובי [ובסלע הזה יש מים חמים]. ועד היכין שרברובותיה מטייה [והיה יודע עד היכן מגיע חום המים].

⁹ תוספתא מסכת סוכה פרק ג

וכן היתה הבאר שהיתה עם ישראל במדבר דומה לסלע מלא [כברה] מפרפרת ועולה כמפי הפך הזה עולה עמהן להרים ויורדת עמהן לגאיות מקום שישאל שורין הוא שורה כנגדן במקום גבוהה כנגד פתחו של אהל מועד נשיאי ישראל באין וסובבין אותה במקלותיהן ואומרים עליה את השירה (במדבר כא) עלי באר ענו עלי באר והמים מבעבעין ועולין כעמוד למעלה וכל אחד ואחד מושך במקלו איש לשבטו ואיש למשפחתו [שנא] (שם) באר חפרו שרים וגו' וגם היא סובבת את כל מחנה ישראל ומשקה את כל הישימוון שנאמר (שם) ונשקפה על פני הישימוון והיא נעשה נחלים שנאמר (תהלים

מים בשמים אבל זה הכל רוחני, זה השורש של המים, אנחנו צריכים לשאוב מהמים העליונים, שאנחנו שואבים מים זה מים עליונים, נוטלים ידיים זה מים עליונים.

אז היה יושב משה ומחפש את הסלע, אמרו לו מה אתה מחפש? אה, אתה היית 40 שנה במדבר, אתה מגיל 40 כבר במדבר, אתה רועה צאן, אתה מכיר את כל הסלעים פה, אתה יודע איפה יש מים, כל זה עומדים ורואים, והוא הולך ומחפש, ומנסה סלע זה, סלע זה, אה, אתה יודע איזה סלע יש מים, יש באר ארטזית, יש גייזרים פה.

אז ניסה משה, ואמרו תוציא, אז

כתוב בפרק חמישי בשקלים, הכל הגמרא כבר מנבאה לנו מקודם, מראש. [את מה שהתגלה רק במאות שנים האחרונות, מציאות הגייזרים בעולם].

אז אמרו למשה משה אתה יודע חוק הסלע, מה אתה מחפש סלע? אבל משה חיפש את הסלע של מרים, ברגע שהוא הגיע אז נבקעו כל הצורים במדבר, מכל ההרים התחיל להשפריץ מים ושמן ודבש, שלא יגידו שיש פה איזה באר ארטזית, איזה גייזרים, יש פה איזה אגם תת קרקעי, לא, זה הכל מלמעלה, מים עליונים.

יש מים עליונים ויש מים תחתונים, ויהי מבדיל בין מים למים, מים עליונים זה רוחני, אין

לך, נשבעים לך נאמנה. אז "היכל ה'" כתוב שלוש פעמים זה כנגד שלושה בתי מקדש, שזה נחרב הראשון והשני, והשלישי כבר יהיה קיים.

אז כאן ירמיה פרק ז' אמרו היכל ה' היכל ה' היכל ה', נתחיל מהתחלה:

(א) "הַדְּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יְרֵמְיָהוּ מֵאֵת ה' לֵאמֹר: (ב) עֲמֹד בְּשַׁעַר בֵּית ה' וְקִרְאתָ שָׁם אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה וְאָמַרְתָּ שְׁמִעוּ דְּבַר־ה' כָּל־יְהוּדָה הַבָּאִים בְּשַׁעְרִים הָאֵלֶּה לְהִשְׁתַּחֲוֹת לֵה'". תעמוד תגיד להם הבית יחרב, תצעק הבית יחרב. זרקו עליו אבנים, מה הבית יחרב? איזה שטויות הוא אומר, איפה האמונה שלך? למה אין לך אמונה. [ה' אמר לירמיהו] תעמוד בשער של בית המקדש, שער נקנור¹¹, ותצעק כל יהודה תשמעו הבאים בשערים האלה להשתחוות לה, מה אתם משתחוים? הבית הולך להיחרב! היו עובדים עבודה זרה ובערב באים להשתחוות, להתפלל מנחה מעריב בבית

יש מחלוקת אם הוא היה צריך לשמוע להם או לשמוע לה', אחד אומר היה צריך לשמוע [להם] שלא יהיה חילול ה', כי עכשיו [שלא שמע להם] הוא לא נכנס לארץ, אין בית מקדש, [אם משה רבינו] היה נכנס - היה בית מקדש, אם הצדיק בונה את בית המקדש אז בית המקדש לא נחרב לעולם, צריך שהצדיק יבנה את בית המקדש, אם דוד היה בונה את בית המקדש הוא לא היה נחרב לעולם.

[אבל] אז עם ישראל לא היה עושה תשובה, [כמו שעם ישראל אמרו לפני חורבן בית ראשון] "היכל ה' היכל ה'", נביא תנ"ך, אמרו לירמיה ה' לא יחריב את בית המקדש, אין דבר כזה, זה ה' לא יעשה, יכול להיות שיבואו אויבים, ויפרצו את החומה, ויכבשו את ירושלים, אבל להחריב את בית המקדש זה אין דבר, ה' לא יחריב, אין דבר כזה. [אמר להם ירמיהו:] מה הפירוש? ה' החריב את שילה! מה אתם חושבים? לא, אנחנו אומרים לך שהוא לא יחריב, אנחנו מבטיחים

¹¹ [דהיינו בשער שבין עזרת נשים לעזרת ישראל היכן שבבית שני היה שער נקנור].

את הכלים, הוא עוד יחריב את הבית הזה, חנניה בן עזור קראו לו, הוא היה נביא שקר, הוא אמר הבית הזה לעולם לא יחרב, ואנשים לא ידעו להבדיל בין נביא אמת לנביא שקר, לא ידעו להבדיל.

כתוב שלאחאב היה 400 נביאי שקר אמרו עלה ותנצח, אז הוא קרא למיכיהו, [כן] אמר לו יהושפט אין שני נביאים מתנבאים בסגנון אחד, כל נביא אומר את זה קצת אחרת, איך זה 400 [התנבאו באותו סגנון?] ¹².

כתוב אוכלי שולחן איזבל, איזבל היה לה "כולל", פעם לפיד רצה לפתוח כולל, גנץ רצה לפתוח כולל, כולם רוצים לפתוח כוללים, שיהיה להם קצת בני תורה, שיגידו שיש להם גם

המקדש, אבל כל היום עבדו עבודה זרה, היה להם פסלים, היכלות של פסלים, וגם בערב הולכים לבית המקדש, כאילו זה אחד הפסלים.

(ג) "כֹּה־אָמַר ה' צָבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֵיטִיבוּ דַרְכֵיכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם וַאֲשַׁכְנֶה אֶתְכֶם בְּמָקוֹם הַזֶּה". תפסיקו לעבוד עבודה זרה תפסיקו גילוי עריות.

(ד) "אֶל־תִּבְטְחוּ לָכֶם אֶל־דְּבָרֵי הַשֶּׁקֶר לֵאמֹר הֵיכַל ה' הֵיכַל ה' הֵיכַל ה' הִמָּה". כי הנביאי השקר אמרו בית המקדש לעולם לא יחרב, וזה כבר אחרי גלות יהויכין, וה' יחזיר לכם את הכלים עוד שנתיים. עמד חנניה בן עזור ואמר עוד שנתיים ה' מחזיר את כלי המקדש, וירמיה שם עול על צווארו אמר לא רק שה' לא יחזיר

מראי מקומות והערות

שני נביאים מתנבאים בסגנון אחד עובדיה אמר ודון לבך השיאך ירמיה אמר תפלתך השיא אותך ודון לבך והני מדקאמרי כולוהו כהדרי שמע מינה לא כלום קאמרי דילמא לא הוה ידע ליה להא דרבי יצחק יהושפט הוה התם וקאמור להו דכתיב ויאמור יהושפט האין פה נביא (עוד לה') [לה' עוד] אמר ליה הא איכא כל הני אמר ליה כך מקובלני מבית אבי אבא סיגנון אחד עולה לכמה נביאים ואין שני נביאים מתנבאים בסגנון אחד:

¹² סנהדרין פט, ע"א

המתנבא מה שלא שמע: כגון צדקיה בן כנענה דכתיב ויעש לו צדקיה בן כנענה קרני ברזל מאי הוה ליה למיעבד רוח נבות אטעיתה דכתיב ויאמר ה' מי יפתה את אחאב ויעל ויפול ברמות גלעד ויצא הרוח ויעמד לפני ה' ויאמר אני אפתנו ויאמר תפתה וגם תוכל צא ועשה כן אמר רב יהודה מאי צא צא ממחיצתי מאי רוח אמר רבי יוחנן רוחו של נבות הוזרעאלי הוה ליה למידק כדרי יצחק דאמר רבי יצחק סיגנון אחד עולה לכמה נביאים ואין

יִשְׂרָאֵל אֶל-יִשְׂרָאֵל
לָכֶם נְבִיאֵיכֶם אֲשֶׁר-
בְּקֶרְבְּכֶם וְקִסְמֵיכֶם
וְאֶל-תִּשְׁמְעוּ אֶל-
חֲלֹמֹתֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם
מַחְלָמִים: כִּי בְּשֹׁקֶר
הֵם נִבְּאִים לָכֶם
בְּשִׁמִּי לֹא שְׁלַחְתִּים
נְאֻם-ה' (ירמיהו כט ח-ט)

ט) הם אומרים לכם שהכלים יחזרו, ועוד ננצח את בבל. [אבל] תדעו לכם 70 שנה הם ישלטו בכל העולם, הוא חוזר על זה שלוש פעמים, כנגד שלוש 70, יש 70 מתחילת מלכות נבוכדנצר, 70 מגלות יהויכין, ו70 מגלות צדקיה, אז שלוש פעמים 70¹⁴, 70 שנה אתם תהיו בגלות.

"וְאֵלֶּה דְּבָרֵי הַסֵּפֶר אֲשֶׁר שְׁלַח יִרְמְיָה הַנָּבִיא מִירוּשָׁלַם אֶל-יְתָר זְקִנִי הַגּוֹלָה וְאֶל-הַכְּהֲנִים וְאֶל-הַנָּבִיאִים וְאֶל-כָּל-הָעָם אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶאצַּר מִירוּשָׁלַם

צדיקים במפלגה, והם תומכים בצדיקים. אז כל אחד רוצה לפתוח כולל, אחאב פתח כולל עם 400 נביאים אוכלי שולחן איזבל, זה היה כולל עם עשר אלף שקל לחודש, והם קיבלו משכורות אדירות, הכל מהציונים, אחאב היה ציוני.

אז חנניה בן עזור עומד ומתנבא שעוד שנתיים ה' מחזיר את כל הכלים שלקח נבוכדנצר מיהויכין¹³, יחזיר את כל הכלים! וירמיה אומר לו אתה מדבר שקר. "כִּי כֹה אָמַר ה' צְבָאוֹת אֱלֹהֵי

מראי מקומות והערות

כמה וכמה אתא איהו בשוק התחתון אמר כה אמר ה' וגו' שברתי את עול מלך בבל: ¹⁴ [יתכן שהסיבה שה' אמר שלוש פעמים מתי יהיה קץ השבעים, ובכל מקום יש משמעות שונה, עד שדניאל טעה בהם, הייתה כי באמת בכל זמן מאילו הזמנים היה עת רצון אם היו זוכים, ולא היו צריכים לחכות לזמן הבא].

¹³ סנהדרין פט, ע"א המתנבא מה שלא נאמר לו כגון חנניה בן עזור דקאי ירמיה בשוק העליון וקאמר כה אמר ה' [צבאות] הנני שובר את קשת עולם נשא חנניה קל וחומר בעצמו מה עולם שלא בא אלא לעזור את בבל אמר הקדוש ברוך הוא הנני שובר את קשת עולם כשדים עצמן על אחת

בְּכֶלֶה: אַחֲרֵי צֵאת יְכֹנְיָה־הַמֶּלֶךְ וְהַגְבִּירָה וְהַסָּרִיסִים שְׂרֵי יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם וְהַחֲרָשׁ וְהַמַּסְגֵּר מִירוּשָׁלַם: בֶּיַד אֶלְעָשָׁה בֶן־שָׁפָן וּגְמַרְיָה בֶן־חֲלֵקְיָה אֲשֶׁר שָׁלַח צְדָקְיָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֶל־נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל בְּכֶלֶה לֵאמֹר: כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְכָל־הַגּוֹלָה אֲשֶׁר־הִגְלִיתִי מִירוּשָׁלַם בְּכֶלֶה: בְּנוּ בָתִּים וְשִׁבוּ וְנִטְעוּ גִּנּוֹת וְאָכְלוּ אֶת־פְּרִיָן.

(ירמיהו כט א-ה)

תשבו [בבל, להורות שעוד ישארו בגלות בבל עוד זמן ארוך], כולם אמרו עוד מעט עולים [חזרה לארץ ישראל], אל תפתחו עסקים [בבל], אל תפתחו שם נדל"ן, אל תבנו שם מגדלים של מאה קומות, עוד מעט חוזרים, [נביאי השקר] אמרו תוך שנתיים אתם חוזרים, ו[הנביא ירמיהו בשם ה' אמר]: אני אומר הפוך, לא רק שלא חוזרים [בעוד שנתיים] אלא 70 שנה אתם תהיו בבבל.

"וַיְהִי דְבַר־ה' אֶל־יִרְמְיָה אַחֲרֵי שְׁבוֹר חֲנַנְיָה הַנְּבִיא אֶת־הַמוּטָה מֵעַל צִוָּאר יִרְמְיָה הַנְּבִיא לֵאמֹר" (ירמיהו כח, יב) כי ירמיהו הלך עם ברזל, הוא שם ברזל על כל הצוואר, ברזל ענק, ואמר תדעו

לכם אתם נכנסים עכשיו תחת עול נבוכדנצר, [כי] אתם לא עושים תשובה, אתם לא מפסיקים גילוי עריות, לא מפסיקים עם העבודה זרה שלכם, אתם הולכים בגלות, יש לכם עוד עשר שנה להיות כאן, צדקיה מלך 11, ויהויקים 11, יהויכין שלושה חודשים ועשר ימים, אז ממות יאשיהו זה 22 שנה, 11 ו11, אז גלות יהויכין זה היה 11 שנה, אחרי [מות] יאשיהו, ועכשיו עוד 11 שנה [עד החורבן המוחלט והגליית כל יושבי הארץ] יש להם לעשות תשובה.

אז בשנה ההיא, בראשית ממלכת צדקיה, בשנה הרביעית למלכות צדקיה, [אמר להם ירמיהו:] יש להם עוד שבע שנים להיות בירושלים, בשנה הרביעית בחודש החמישי, זה חודש אב. ו[חנניה בן עזור הוא היה נביא [שקר] והוא אמר ה' מחזיר את כולכם - את כל הגולים לבבל], תוך שנתיים אתם חוזרים לירושלים, ה' יפיל את מלכות בבל ואל תשתקעו שם.

"וַיְהִי בַשָּׁנָה הַהִיא בְּרִאשִׁית מַמְלַכַת צְדָקְיָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה בִּשְׁנַת בַּשָּׁנָה הָרִבְעִית בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי

דוקר בן אדם? איך מותר לדקור בן אדם? אסור לדקור בן אדם זה נגד ההלכה, אז יואב שאל אותו למה דקרת את אח שלי? אבנר אומר עשהאל רצה להרוג אותי, הוא רדף אחרי [להורגני], אחרי הסיפור על הברכה בגבעון, יואב אומר אז היית צריך לחתוך לו את האוזן [כדי להציל את עצמך], תחתוך לו את האוזן, תדקור לו ברגל, תדקור אותו ביד, מה אתה צריך לדקור לו [למוות]? אבנר אומר איך אני יכול [לכוון לפצוע אותו בלי שיהרג]? אני יודע איפה אני דוקר? עכשיו הוא רודף אחרי, עשהאל רץ על השיבולים כתוב.

אָמַר אֵלַי חֲנַנְיָה בֶן-עֶזְרָא הַנְּבִיא אֲשֶׁר מְגַבְעוֹן בְּבֵית ה' לְעֵינֵי הַכֹּהֲנִים וְכָל-הָעָם לֵאמֹר" (ירמיהו כח, א).

חנניה בן עזר היה מגבעון, גבעון החדשה, גבעון זה כאן שתי דקות מפה, יש גבעון החדשה גבעת זאב זה גבעון, בגבעון יש את הבריכה, עד היום יש את הבריכה, בגבעון עד היום יש את הבריכה, אבינועם מלכין היה הולך להתבודד שם בגבעה, בריכה ענקית שם ישבו החיילים של יואב והחיילים של אבנר, ואז אבנר אמר קצת "ישחקו [הנערים] ואז 12 נהרגו על המקום.

הבריכה בגבעון

ואז התחילו לרדוף את אבנר, ואז אבנר דקר את עשהאל. אז הוא (-) יואב שהיה אחיו של עשהאל והיה גואל הדם שלו) אומר לו (-) לאבנר) למה דקרת [את אחי עשהאל]? ¹⁵ אסור לדקור, זה לא תרצח, למה אתה

מראי מקומות והערות

השתא בדופן חמישית כיון ליה דכתיב ויכהו אבנר באחרי החנית אל החומש ואמר רבי יוחנן בדופן חמישית במקום שמרה וכבד תלוין בו באחד מאיבריו לא יכיל ליה

¹⁵ סנהדרין מט, ע"א
אתויה ליואב דייניה אמר ליה מאי טעמא קטלתיה לאבנר אמר ליה גואל הדם דעשאל הואי עשאל רודף הוה אמר ליה היה לו להצילו באחד מאבריו אמר ליה לא יכיל ליה אמר ליה

אחזיק את כדור הארץ ואני מנענע [את כל כדור הארץ].

ארכימדם, מי שלמד פילוסופיה יוונית, מי שלמד קצת על ארכימדם, ארכימדם אמר תנו לי נקודת אחיזה [להשעין עליה מקל] ואני מטלטל את כל כדור הארץ, תנו לי מקל מיליארד ק"מ. ברגע שיש לך מקל, כמה שהמקל יותר ארוך אז צריכים פחות משקל, [וכך למרות שכדור הארץ שוקל משקל עצום אם יהיה מקל מספיק ארוך וכן יהיה מקום להשעין עליו את המקל] אתה יכול להרים את כל כדור הארץ, זה למדנו בפזיקה את חוקי המנוף, מי שלמד

עשהאל יכל לרוץ על השיבולים, הוא יכל לרוץ ! הנה נביא ילקוט שמעוני נביאים¹⁶, והשיבולים לא נשברות, אז "לא לקלים המרוץ" מי זה הקלים? זה עשאל, לא אומרים גיבור כמו שמשון, מי זה שמשון? זה פחדן גדול, הוא תפס שם איזה גור [אריה] קטן ושסע אותו, לא, זה שטויות, מראים תמונה של שמשון [כדי להראות גבורה], מה, זה שטויות, [המשנה אומרת] אדם אומר הריני גיבור¹⁷, על מנת שאני גיבור, הוא לא צריך להגיד גיבור כמו אבנר, [מכאן רואים שבאמת שאבנר הוא סמל לגבורה], אבנר אמר תן לי רק נקודה אחת אני

מראי מקומות והערות

ולא לחכמים לחם זה שלמה כשדחהו אשמדאי ממלכותו היה מבקש לחם והיה אומר להם אני קהלת הייתי מלך והיו בני אדם מלעיגים עליו. ולא לנבונים עושר זה קרח:

¹⁷ קדושין מט, ע"ב
 "על מנת שֶׁאֵי תִלְמִיד" - אֵין אוֹמְרִים פְּשָׁעוֹן בְּן עֲזָאִי וְכִשְׁמָעוֹן בְּן זֹזְמָא, אֶלָּא, כֹּל שֶׁשְׂוֹאֲלִין אוֹתוֹ בְּכָל מָקוֹם דְּבָר אֶחָד בְּתִלְמוּדוֹ וְאוֹמְרוּ, וְאֶפְּלוּ בְּמִסְכְּתָא דְכֻלָּהּ. "על מנת שֶׁאֵי חָכִים" - אֵין אוֹמְרִים פְּחָכְמִי יִבְנֶה, פְּרָבִי עֲקִיבָא וְחִבְרִי, אֶלָּא, כֹּל שֶׁשְׂוֹאֲלִים אוֹתוֹ דְּבָר חֻקָּה בְּכָל מָקוֹם וְאוֹמְרֶה. "על מנת שֶׁאֵי גִבּוֹר" - אֵין אוֹמְרִים פְּאִבְנֶר בְּן יִרְיָאֵב בְּן צְרוּיָה, אֶלָּא כֹּל שֶׁחִבְרִי מְתִירָאִים מִמֶּנּוּ מִפְּנֵי גְבוּרָתוֹ. "על מנת שֶׁאֵי עֲשִׂיר" - אֵין אוֹמְרִים פְּרָבִי אֶלְעָזָר בְּן חֲרָסוֹם וְיִרְבֵּי אֶלְעָזָר בְּן עֲזַרְיָה, אֶלָּא כֹּל שֶׁבְּנֵי עִירוֹ מְכַבְּדִים אוֹתוֹ מִפְּנֵי עוֹשְׁרוֹ.

¹⁶ ילקוט שמעוני ירמיהו רמז רפ"ה
 אל יתהלל חכם. וכתוב כי לא לקלים המרוץ זה עשאל שהיה צד את הצבי ברגליו ברוב מרוצה והיה מהלך על ראשי השבלים בשדה ולא היה משבר את הקנים כיון שנפלה שעתו הכהו אבנר בחנית ולא היה בו כח לרוץ, הוי ולא לקלים המרוץ. ולא לגבורים המלחמה זה אבנר, אמרו עליו שהיה בטוח בכחו ואומר אלולי היה לארץ מקום לאחוז בו הייתי מזעזעה והיה כל מחנה ישראל שרוי בין שני ארכבותיו וכיון שנפלה שעתו הכהו יואב בן צרויה, באותה שעה תפס באבנר וכפתו בידו כפקעת של שתי, מיד עמדו כל ישראל לפניו ואמרו לו אדוננו אם אתה הורגו מיד נשארנו כיתומים אשר אין להם אב ויבואו הפלשתים ויבזו את נשינו ואת כל אשר לנו. א"ל ומה אעשה שכבה את נרי, אמרו ליה תדון עמו לפני דיין האמת השליך אותו מידו ונפל זה חי וזה מת.

אלף, 20 שנה זה 7300 ימים, שנתיים זה 730, 201 זה 7300 כפול שתי אריות, אריה בבוקר אריה בערב, כל אריה מקבל בת קול איפה הוא אוכל, באיזה מסעדה הוא מקבל קופונים, היינו באים לרוסיה מקבלים קופונים איפה אוכלים, באיזה בית מלון, באיזה מסעדה, ארוחת בוקר יש קופונים, אז כל אריה מקבל קופון איפה הוא אוכל ארוחת ערב, איפה ארוחת בוקר, זה מסודר, זה לא כמו כאן, בלגן, שובו בנים הכל מבולבל, זה הכל מסודר, זה [אוכל] אצל אחמד, זה אצל פטמה, זה אצל פאוזי, זה אצל מוחמד,

פיזיקה חוקי המנוף אז מלמדים על ארכימדס שהוא אמר תנו לי רק נקודת אחיזה, תנו לי את הירח, אני אכניס קרש ארוך מיליון ק"מ, מיליארד ק"מ ואני מזיז את כל כדור הארץ.

אז אבנר יכל להזיז את כדור הארץ, מה שארכימדס אומר צריך מקל וככה, אבנר עם יד אחת הוא מטלטל את כל כדור הארץ, [לכן] לא אומרים גיבור (כאבנר) [צ"ל: גיבור כשמשון אלא אומרים גיבור כאבנר], גמרא קידושין, שמשון זה כלום, שמשון זה צחוק, יעקב נלחם כל יום עם שני אריות, במשך 20 שנה זה נקרא שמונה

18| וזה אצל אחמד, וזה אצל סינוואר, וזה... ככה כל אריה מקבל קופון איפה הוא אוכל.

ויש אריות שקיבלו קופונים בצאן של לבן, וכל יום הם טורפים חמש כבשים, חמש כבשים בבוקר חמש כבשים בערב, יעקב היה צריך להילחם [בהם] 20 שנה, הוא אומר אילי צאנך לא אכלתי טרפה לא הבאתי לביתך ביום אכלני חורב וקרח בלילה גנובתי יום גנובתי לילה, כי אצל יעקב לעולם לא היה חסר [כבשים] אז אמרו שהוא גונב מאחרים [את מה שהאריות אוכלים אצלן], למה לא חסר אצלך? כתוב במדרש רבה חלק א'¹⁹.

אז כאן במ"ז (בקידושין) כתוב אדם אומר גיבור, לא צריך להגיד כמו [אבנר], הנה כאן דף מ"ט עמוד ב', לא אומרים גיבור כאבנר, למה [הגמרא לא נוקטת את הדוגמה] 'לא גיבור

אז כאן במ"ז (בקידושין) כתוב אדם אומר גיבור, לא צריך להגיד כמו [אבנר], הנה כאן דף מ"ט עמוד ב', לא אומרים גיבור כאבנר, למה [הגמרא לא נוקטת את הדוגמה] 'לא גיבור

מראי מקומות והערות

שיהיה טורף ואוכל מצאנו של לבן בכל יום ואם תאמר שאם היה רועה אחר היה מצילן ת"ל (ישעיה לא) כאשר יהגה האריה והכפיר על טרפו אשר יקרא עליו מלא רועים מקולם לא יחת ומהמונם לא יענה. גנובתי יום וגנובתי לילה קריין לי גנבא ביממא וגנבא בליליא.

²⁰ מדרש תהלים מןמור יח "כי בך ארץ גדוד". רבי חייא בןשם רבי לוי

¹⁸ יש מוחמד דף, מוחמד סינוואר, [חמאס] אומרים שהוא לא נהרג בסוף, חמאס הודיע שהוא עוד חי, גם מוחמד דף אמרו שהוא חי [ובאמת הוא מת], מוחמד.

¹⁹ מדרש רבה בראשית - פרשה עד פסקה יא (יא) זה עשרים שנה וגו' טריפה לא הבאתי אליך דקטילא אנכי אחטנה מידי תבקשנה אני הייתי חוטא על הארי שכך גזר הקב"ה לארי

מטר [עובי], היה חומה בחומה השלישית, לא, גרנו ברחוב השוערים היה חומה 8 מטר, כתוב חומת נחמיה יש שם בין בנוי החומה לשוערים אז היה שטח ענק גילו את החומה שנחמיה בנה, 8 מטר רוחב, זה 3 שנים לפרוץ אותה, הולכים אילי נגיחה, וכל שעה עושים חור ס"מ, ועוד חור ועוד חור עם אילי נגיחה, ו[בינתיים] קופצים מהחומה שוברים את האילי נגיחה.

אז כל הבנים של צרויה היו עפים באוויר, עשאל עף באוויר, אבישי פתאום הוא רואה דוד איננו²¹, [דוד] הוא היה מהחטופים, רצו

קפץ על דוד, אז הוא כופף ברוש והוא קפץ, הברוש העיף אותו על החומה וככה הוא פתח את השוערים, בחומה היו אלף חיילים הוא הרג את כולם, נלחם עם אלף חיילים לבד, ואז פתח את השוערים, וככה דוד נכנס לרבת עמון.

ואותו הדבר לזו, מה אכפת לי איך הוא פתח את השוערים? בית אל גם אי אפשר לכבוש וזה היה בלי שער, העיר בית אל הייתה בכלל בלי שער, ברבת [עמון אותה כבש יואב] היה שער ואי אפשר היה לפתוח אותו, אבל בבית אל בכלל היה חומה בלי שער, חומה זה 8

מוראי מקומות והערות

על ידך נהרגה נוב עיר הכהנים ועל ידך נטרד דואג האדומי ועל ידך נהרגו שאול ושלשת בניו רצונך יכלו וזרעך או תמסר ביד אויב אמר לפניו רבונו של עולם מוטב אמסר ביד אויב ולא יכלה זרעי יומא חד נפק לשכור בזאי אתא שטן ואדמי ליה כטביא פתק ביה גירא ולא מטייה משכיה עד דאמטייה לארץ פלשתים כדחזייה ישיבי בנוב אמר היינו האי דקטליה לגלית אחי כפתיה קמטיה אותביה ושדייה תותי בי בדייא אתעביד ליה ניסא מכא ליה ארעא מתותיה היינו דכתיב תרחיב צעדי תחתיו ולא מעדו קרסולי ההוא יומא אפניא דמעלי שבתא הוה אבישי בן צרויה הוה קא חיף רישיה בד' גרבי דמיא חזינהו כתמי דמא איכא דאמרי אתא יונה איטריף קמיה אמר כנסת ישראל ליונה אימיתילא שנאמר כנפי יונה נחפה בכסף שמע מינה דוד מלכא

אמר, בַּשָּׁעָה שְׁאָמַר דָּוִד לְיִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת מִלְחָמָה עִם אֲנָשֵׁי יְבוּס, הִתְחִיל אֹמֵר, (דְּבָרֵי הַיָּמִים - א יא, ו) "כָּל מִכָּה יְבוּסִי בְּרֹאשׁוֹנָה יִהְיֶה לְרֹאשׁ וּלְשָׂר". מִה עֲשֵׂה יוֹאָב, הִבִּיא בְּרוֹשׁ אֶחָד רַעֲנָן וּקְבָעוּ בְּצַד הַחוֹמָה וְכַפֵּף רֹאשׁוֹ, שָׁהִיָּה רַךְ, וְאַחַז בּוֹ דָּוִד וְקָפִץ יוֹאָב עַל רֹאשׁ דָּוִד וְנִתְּלָה בְּפִרוֹשׁ וְדָלַג עַל הַחוֹמָה. אָמַר דָּוִד, (תְּהִלִּים קמא, ה) "יְהִלְמֵנִי צִדִּיק חֶסֶד וְיִוְכִיחֵנִי". מִה עֲשֵׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, קֶצֶר אֶת הַחוֹמָה וְעָלָה דָּוִד אַחֲרָיו, שְׁנֵאמַר, "וַיִּבְאֲלֶהָ אֲדָלָג נְשׁוֹר".

²¹ סנהדרין צה, א

וישיבי בנוב אשר בילידי הרפה ומשקל קינו שלש מאות משקל נחשת והוא חגור חדשה ויאמר להכות את דוד מאי וישיבי בנוב אמר רב יהודה אמר רב איש שבא על עסקי נוב א"ל הקב"ה לדוד עד מתי יהיה עון זה טמון בידך

עשר אלף מחבלים בשבילו. המלחמה, תפסיקו ככה, הוא כבר רוצה לתת אטום לאיראן.

כי את האטום צריכים להעשיר, עכשיו העשירו 60 אחוז, כל העבודה באטום זה לרדת מ238 ל235, צריכים לרדת, רק מי שיורד יכול לפוצץ, האורניום זה 238 זה בטבע, [ואורניום טבעי עם] 235 זה רק אחד למאה אלף, על כל גרעין אטום שזה 238 יש רק אחד למאה אלף או אחד אפילו למיליון, 235, וכדי להעשיר צריכים לרדת שלושה, מה זה נקרא להעשיר אורניום, יש צנטריפוגות וסרכוזות, וזה מסתובב איזה מאה אלף סיבובים בשנייה, ושזה מסתובב אז עפים

עכשיו לא יודעים מה יהיה עם החטופים, מה יהיה, צריכים לשחרר אותם, אי אפשר ככה חייבים לנסוע לעזה, אחרי השיעור אנחנו נסדר מכוניות, ניסע, נשחרר את החטופים, אי אפשר ככה, אנשים כבר 600 יום [בשביל], כבר אי אפשר, המדינה לא עושה כלום, טראמפ הגיע עכשיו [למזרח התיכון למדינות המפרץ] הוא כבר עם הערבים, גמרנו, הוא היה שש ימים שם בדוחא, באבו דאבי, בריאד, הוא ראה [שהערבים] אנשים כאלה מתוקים, כאלה חמודים, איזה אנשים נפלאים הוא ראה, והוא אומר: לא, תפסיקו את

מראי מקומות והערות

בעית הכא א"ל הכי אמר לי קודשא בריך הוא והכי אהדרי ליה א"ל אפיך צלותיך בר ברכ קירא ליזבון ואת לא תצטער א"ל אי הכי סייע בהדן היינו דכתיב ויעזור לו אבישי בן צרויה אמר רב יהודה אמר רב שעזרו בתפלה אמר אבישי שם ואחתיה הוה קא רדיף בתרייהו כי מטא קובי אמרי קום ביה כי מטא בי תרי אמרי בתרי גורין קטלוה לאריא אמרי ליה זיל אשתכח לערפה אימך בקיברא כי אדכרו ליה שמא דאימיה כחש חיליה וקטליה היינו דכתיב אז נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את נר ישראל: ת"ר שלשה קפצה להם הארץ אליעזר עבד אברהם ויעקב אבינו ואבישי בן צרויה:

דישראל בצערא שרי אתא לביתיה ולא אשכחיה אמר תנן אין רוכבין על סוסו ואין יושבין על כסאו ואין משתמשין בשרביטו בשעת הסכנה מאי אתא שאל בי מדרשא אמרו ליה בשעת הסכנה שפיר דמי רכביה לפרדיה וקם ואזל קפצה ליה ארעא בהדי דקא מסגי חזייה לערפה אמיה דהוות נוולא כי חזיתיה פסקתה לפילכה שדתיה עילויה סברא למקטליה אמרה ליה עלם אייתי לי פלך פתקיה בריש מוחה וקטלה כד חזייה ישבי בנוב אמר השתא הוו בי תרין וקטלין לי פתקיה לדוד לעילא ודן ליה לרומחיה אמר נפול עלה ונקטל אמר אבישי שם אוקמיה לדוד בין שמיא לארעא ונימא ליה איהו אין חבוש מוציא עצמו מבית האסורין א"ל מאי

הולך כבר לצד הערבים, הוא בעד הערבים, הוא היה שם שבוע, הוא כבר ראה שזה אנשים נחמדים דווקא, וכל מה שאנחנו מדברים זה שקר, הוא כבר מדבר נגד ישראל, הוא כבר מדבר דברים נגד, כבר לא יודעים אם ביבי הסתכסך איתו, [כן] הוא (- ביבי) אומר שכבר רוצים לפוצץ שם את הכורים, בשנייה אחת מפוצצים את הכורים.

עכשיו בתימן התימנים זורקים אטומים, אני לא יודע למה, מה עשיתי להם, אז אמר [-] כי אמא שלו חטפו אותה מתימן, אז בגלל זה זורקים אטום, כי אמא שלו חטפו אותה מתימן, הם רוצים את אמא שלו בחזרה, רוצים גם את סבתא שלו בחזרה, לכן הם זורקים טילים כי הם רוצים אותם (את יהודי תימן) בחזרה.

בת יכולה לעשות אטום בשנייה, מה זה [בעיה], מה שגבר לומד בעשר שנים היא עושה את זה בעשר שניות, המוח של הבת הוא הרבה יותר טוב מהמוח של הבן.

רק כל העניין [של הבנים] זה לימוד הגמרא, לימוד הגמרא זה בנים

האלקטרונים החוצה, אז צריכים לרדת, כל העניין זה לרדת מ238 ל235. אז כבר הגיעו 60 אחוז מהחומר שיש להם, יש להם כמות לאלף פצצות אטום, יש להם. אז טראמפ אומר עד 60 אחוז אני מרשה לכם, יותר אני לא מרשה לכם, אבל מ60 אחוז תוך שבוע אתה כבר עושה, אתה כבר מתקרב ל70 אחוז 80 אחוז, אתה יכול תוך שבוע לעשות אטום, אז עכשיו אומרים שישאל כבר הולכים להסתכסך עם טראמפ, לא יודעים מה לעשות איתו, הוא כבר בעד האטום, הוא כבר מאשר להם, אז תוך שבוע יש להם אטום, מפוצצים פה את הכל.

שאלתי את יוסוף, הייתי עם יוסוף, אתם סונים, הוא אומר אנחנו סונים הם (- האיראנים) שיעים, הם מוכנים לפוצץ פה את הכל עם הסונים, שני מיליון סונים יש כאן, מה אכפת להם, יפוצצו כאן את הכל בשנייה אחת, פצצת אטום אחת מחסלת את כל ארץ ישראל.

אז אנחנו מדברים כאן על רבת עמון, שעכשיו רואים שטראמפ

לתפור, רק אם היא רוצה להאריך את השמלה מותר לה, [אבל] בשבת אפילו אם היא רוצה להאריך את השמלה היא לא יכולה, התענוג הכי גדול של האשה זה לתפור, בשבת לוקחים לה את התענוג הזה, עונג שבת לתפור אבל לוקחים לה את התענוג הזה.

אבל ראש חודש אסור לה לתפור [לשאר מטרות], אסור לה לכבס, היא צריכה לכבס יום קודם או יום

לומדים אבל ככה כתוב בבעל הטורים "דבר אל בני אהרן" בני אהרן ולא בנות כי הבנות ביטלו את גזירת המיתה, [הבנות] לא עשו עגל, הם לא הסכימו לתת [את הנזמים], 40 שנה כל הבנות הלכו עם חצי אוזן²², אז כתוב ויתפרקו, עכשיו כי תשא, ויתפרקו, שעשו להם חתך, תלשו את העגילים עם האוזן, אז לכן הם קיבלו ראשי חודשים, זה כמו חול המועד, אסור לאשה לכבס, ואסור לה

מראי מקומות והערות

מאזנו הוא מתמתן בו ואחר כך מוציאו אבל הללו שומטין אותם ואזניהם נשמטות עמהן, שנאמר ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם.

²² מדרש הגדול שמות, כי תשא לב, ג ויתפרקו, מהוא ויתפרקו, אמר ר' יוסי בר חנינה בוא וראה עד איכן כוחו שליצר הרע. בנוהג שבעולם אדם שהוא מבקש להוציא נזם

לתאר איזה עניינים היה, העניינים היה להם רק עצים רטובים, אז היו נחנקים מעשן.

אז כאן מזמור י"ח יש לנו שכולם עפו באוויר, אז (אבישי) [צ"ל: עשהאל] הוא היה רץ על ראשי השיבולים, אבישי עף באוויר והוא אמר את השם המפורש לדעת איפה דוד, הוא לא ידע אם הוא בכומבי ׀ כלכותא ׀ טהרן, איפה הוא נחטף? הוא היה מהחטופים, רצו עשר אלף מחבלים בשבילו, ביבי אמר חמש אלף, ביידן התפשר על שמונה אלף, בסוף בא אבישי אמר את השם המפורש וברח איתו.

לכן שואלים מה צריכים [שמעון ולוי בני יעקב אבינו בשביל להציל את דינה משכם בן חמור] להרוג עיר שלמה, אפשר להגיד את השם המפורש ולהפיל את החומה, כתוב שרבה בר נחמני אמר את השם המפורש נפל הקיר²³, כתוב רב המנונא

אחר כך, היום כבר אין חיתולים, הכל טיטולים, אין מה לכבס, היא לא צריכה לכבס כלום, אז היא צריכה רק להגיד תהילים כל היום, ללכת לכותל, לקבר רחל.

אצל אברהם שטרנהץ אז אמא שלו (א) אשתו הייתה נכדה של ר' נתן, ונכדה של הרב'ה, היה שידוך שהנכדות התחתנו, נכדה של ר' נתן, אז אמא שלו הייתה גם נכדה של ר' נתן, היא הייתה אומרת כל היום תהילים, הוא היה צריך ללכת לבחור עצים כי לא היה תנורים כמו היום, והיא הייתה מביאה עץ רטוב, היא הייתה רואה עץ לוקחת עץ, אבל עץ יבש היו צריכים לחפש ולבחור, ו[כיון שהיא הביאה עץ רטוב אז] כל הבית היה מתמלא עשן, כולם היו נחנקים, אם זה היה עץ רטוב אז יוצא עשן בלי סוף וכולם נחנקים מהעשן, ר' נתן מביא את זה באחד המקומות שאי אפשר

מראי מקומות והערות

אשכחיה ערק ואזל מפומבדיתא לאקרא מאקרא לאגמא ומאגמא לשחין ומשחין לצריפא ומצריפא לעינא דמים ומעינא דמים לפומבדיתא. בפומבדיתא אשכחיה איקלע פריסתקא דמלקא להווא אושפיזא דרבה קריבו תפא קמיה ואשקוהו תרי פסי ודליוה לתפא מקמיה

²³ בבא מציעא פו.

אמר רב פהנא אישתעי לי רב חמא בר ברתיה דחסא רבה בר נחמני אגב שמדא נח נפשיה אכלו ביה קורצא ב' מלקא אמרו איפא חד גברא ביהודאי דקא מבטל תריסר אלפי גברי מישראל ירחא בקייטא וירחא בסתא מקרגא דמלקא שדרו פריסתקא דמלקא בתריה ולא

אנחנו גומרים, וחצות זה בשתיים יש עוד חמש שעות עד חצות אפשר להגיד את כל התהילים, את כל הזוהרים להכיר, כל הזוהר זה רק סיפורים, כל הזוהרים, אדם נוסע עכשיו - - -

אתם באים מאחיסמך, אחיסמך הרבנית הייתה שם מורה הדתית הראשונה, בשנת תשי"ט היא הייתה שם מורה, היא הייתה נוסעת שלושה אוטובוסים, היינו גרים [בבני ברק] בשיכון ה', עד ז'בוטינסקי בחושך בחמש בלילה (- לפנות בוקר), הכל נחשים, כל שיכון ה' הייתה כולם מלאה נחשים, פעם נחש נכרך עליה ליד

אמר את השם המפורש, כאן בזהר חלק ג' אז אליהו הנביא בא והפיל לו את הקיר, רב המנונא היה בשבי, הוא שואל אותו איפה היית באדרא?.

[מורינו הרב אומר על השיעורים הקדושים שמוסר:] **בכל שיעור יורד אש, כל שיעור זה כמו אדרא, עכשיו נגיד שיעור עד השקיעה עד עשרים לשמונה ואחרי זה ברכו נגיד, ספירת העומר לבד זה חצי שעה ושיעור עשר דקות, אז בדיוק חצי שעה גומרים את השיעור, ואחרי שנגמור את השיעור אז אנחנו נגיד "אור זרוע"** [של לפני מעריב] עד שמונה, ונגיד ברכו, ואז בתשע

מראי מקומות והערות

שִׁדְרוּ שְׁלִיחָא בְּתַרְיָה לֹא הָיָה מְצִי מִלְאָךְ הַמָּנוֹת לְמַקְרַב לִיָּה מִדְּלֹא הָיָה קָא פְּסִיק פּוֹמִיָּה מְגֻרְסִיָּה אֲדֵהֲכִי נִשְׁבַּ זִיקָא וְאוּשׁוּשׁ בִּינִי קִנִּי סָבַר גּוֹנֵדָא דְּפִרְשִׁי הוּא אָמַר תִּינַח נְפִשְׁיָה דִּהְהוּא גְּבֵרָא וְלֹא יִמְסֵר בִּידָא דְּמִלְכוּתָא כִּי הָיָה קָא נִיחָא נְפִשְׁיָה אָמַר טְהוֹר טְהוֹר צִצְאָת פֶּת קוֹל וְאָמְרָה אֲשֶׁרִיד רַבָּה בַּר נַחֲמָנִי נְשֻׁנְקָה טְהוֹר וְיִצְאָתָה נִשְׁמָתָה בְּטְהוֹר.
נָפַל פִּתְקָא מִרְקִיעָא בְּפִימְבִדִּיתָא רַבָּה בַּר נַחֲמָנִי נִתְפַּקֵּשׁ בְּיַשִּׁיבָה שֶׁל מַעְלָה נִפְקוּ אֲבִי וְרַבָּא וְכוּלְהוּ רַבְּנָן לְאַיְעֲסוּכִי בֵּיה לֹא הוּוּ יָדְעִי דִּיכְתִּיָּה אֲזִלוּ לְאַנְמָא חוּזוּ צִפְרִי דְּמִטְלָלִי וְקִיָּמִי אֲמַרִי שְׁמַע מִינָה הֵתָם הוּא סְפִדוּה תִּלְתָּא יוֹמִי וְתִלְתָּא לִילּוּתָא נָפַל פִּתְקָא קָל הַפּוֹרֵשׁ יֵהָא בְּנִידִי סְפִדוּה שְׁבַעָה יוֹמִי נָפַל פִּתְקָא לְכוּ לְבִיתְכֶם לְשִׁלּוּם

הַדֵּר פְּרָצוּפִיָּה לְאַחֲרִיָּה אָמְרוּ לִיָּה מַאי נְעִבִיד לִיָּה גְּבֵרָא דְּמִלְכָּא הוּא אָמַר לְהוּ קְרִיבּוּ תִּפְקָא לְקַמִּיָּה וְאַשְׁקִיָּה חַד פְּסָא וְדִלּוּיָה לְתִפְקָא מִקַּמִּיָּה וְלְתִפְסִי עֲבַדּוּ לִיָּה הֲכִי וְאַתְפִּי אָמַר מִידְעָא יִדְעָנָא דְּגְבֵרָא דְּקָא בְּעִינָא הֲכָא הוּא בְּחִישׁ אֲבִתְרִיָּה וְאַשְׁפַּחִיָּה אָמַר אֲזִילָנָא מִהָא אִי מִקְטֵל קְטֵלוּ לְהָהוּא גְּבֵרָא לֹא מְגִלִּינָא וְאִי נִגִּידִי מְנַגִּידִין לִיָּה מְגִלִּינָא אֲתִיָּה לְקַמִּיָּה עִילִיָּה לְאַדְרוּנָא וְטַרְקִיָּה לְבָבָא בְּאַנְפִּיָּה בְּעָא רַחֲמִי פִּרְק אֲשִׁיתָא עֵרַק וְאַזֵּל לְאַגְמָא.
הָיָה יָתִיב אֲגִידָא דְּדִקּוּלָא וְקָא גְרִיס קָא מִיפְלָגִי בְּמַתִּבְתָּא דְּרִקִּיעָא אִם בְּהֵרַת קוֹדֶמֶת לְשַׁעַר לָבָן טָמָא וְאִם שַׁעַר לָבָן קוֹדֶם לְבְהֵרַת טְהוֹר סָפֵק הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר טְהוֹר וְכוּלְהוּ מְתִיבְתָּא דְּרִקִּיעָא אֲמַרִי טָמָא וְאָמַרִי מֵאן נֹכַח נֹכַח רַבָּה בַּר נַחֲמָנִי דָּאָמַר רַבָּה בַּר נַחֲמָנִי אֲנִי יָחִיד בְּנֻעָעִים אֲנִי יָחִיד בְּאַהֲלֹת

הבית, נחש נכרך עליה על

הרגליים, היא שם דיברה עם חברה פתאום הנחש נכרך עליה על הרגליים, ופתאום הוא עזב אותה, לא יודע איך.

אח של שמעון שפירא איך קראו לו? אריה לייב הוא היה הולך בתוך הנחשים, כל מירון הייתה מלאה נחשים, הוא הולך בתוך הנחשים לא אכפת לו.

אז שיכון ה' היה מלא נחשים, והדרך לז'בוטינסקי מלאה נחשים, אז היא הייתה מחכה שיגיע אוטובוס 62, 62 מגיע מפתח תקווה לתל אביב עובר את ז'בוטינסקי, בחמש וחצי היא עולה על האוטובוס, מגיעים בשש וחצי, שעה נסיעה. ואז יש לה בשבע אוטובוס לרמלה, האוטובוס מגיע לרמלה בשמונה ואז בשמונה היא עולה לאחיסמך, הוא מגיע רבע לשמונה, ואז היא מגיעה לאחיסמך בשמונה ורבע, ואז היא מתחילה שם ללמד בבית ספר, כיתה א', כיתה ג', וכל הבנות היו חילוניות לגמרי, היא הפכה את כולם לדתיות, זה הכל בתשי"ט עכשיו זה יהיה 70 שנה,

עוד שבע שנים.

אז אנחנו מדברים כאן על [נביא השקר] חנניה בן עזור, שהוא אמר עוד שנתיים חוזרים לארץ, אין לכם מה לדאוג. ירמיה אמר: לא, אל תגידו היכל ה', אל תגידו היכל ה', אל תגידו היכל ה'.

אז גנובתי יום גנובתי לילה, אמרו יעקב גונב מכל העדרים, כי בכל העדרים חסר, אז כל יום [יעקב] הוא נלחם עם שתי אריות, [יחד] זה 14,600 [אריות], הוא נלחם עם 14,600 אריות בעשרים שנה, כל יום עם שתי אריות, כל אריה מקבל קופון איפה הוא אוכל, זה מסודר, איזה מסעדה הוא אוכל, איזה בר, איזה פיצה, איזה פלאפל הוא מקבל, פעם אצל פטמה, פעם אצל מוחמד, פעם אצל אחמד, פעם אצל סינוואר, פעם אצל זה. אז היה אריה אחד שהיה קבוע אוכל בצאן לבן, אז יעקב היה צריך להילחם איתו, להכניע אותו, להרוג אותו, "גנובתי יום גנובתי לילה", אז [הגויים שם] ראו שאצל יעקב לא חסר אף פעם, אמרו אתה גונב מכולם.

כל זה [פרשת] ויצא מדרש רבה, אתם צריכים לדעת מדרשים, עכשיו זה סיפורים, עכשיו יתחיל ויקרא [צ"ל: חומש במדבר], עוד מעט, עכשיו אנחנו כבר בבהר בחוקותי, מסיימים [את חומש ויקרא], חזק חזק, עכשיו זה שבת חזק, היום זה 40 יום, בשבת הזאת זה יהיה 40, עד שבועות נשאר לנו עשרה ימים, עד אסרו חג נשאר לנו 11 יום.

[ובשבועות] נקרא על רות, עוד מעט נקרא על רות [שאמרה:] "באשר תמותי אמות ושם אקבר, עמך עמי ואלוקיך אלוקי". אז רות אומרת אל תפגעי בי, אל תגידי לי לעזוב אותך, אני לא אעזוב. אומרת הגמרא בסוטה יבואו בני הדבוקה (- דוד שבא מרות) ויפרעו מבני הנשוקה (- מגוליית בן עורפה), גמרא בסוטה²⁴.

נקרא כאן רות, בעוד עשרה ימים נקרא את רות, נקרא את זה עם ברכה, יש לנו מגילה [כתובה על קלף],

עם ברכה.

אז נעמי אומרת לה (- לרות וערפה) אל נא בנותי, תנשאנה לאיש, אני כבר עברתי את הגיל, ל כי אשה יכולה ללדת בגיל 40.

[אם אישה] היא ילדה ילד [כשהייתה] בגיל 13, ועכשיו הוא כבר בגיל 27, בגיל 40, בגיל 40 היא יולדת את הילד האחרון שלה, בגיל 27 הוא (- בעלה) נפטר בלי ילדים, ונולד לו אח, אז היא צריכה עכשיו לחכות 13 שנה [שיחלוץ או ייבם אותה], נולד אח בדיוק ביום שהוא נפטר, אם הוא נולד אחרי מותו אז הוא פטור, רק אחיו שהיה בעולמו, אבל אם הוא נולד יום אחד לפני שהוא נפטר היא צריכה לחכות 13 שנה עכשיו, ואפילו עד גיל 20 [שלו], יכול להיות שהוא נוסע לארץ אחרת.

וזה היבמות, זה הנשים שרבו אצל שלמה המלך [של מי התינוק החי],

מראי מקומות והערות

דבקה בה אמר רבי יצחק אמר הקדוש ברוך הוא יבואו בני הנשוקה ויפלו ביד בני הדבוקה דרש רבא בשכר ארבע דמעות שהורידה ערפה על חמותה זכתה ויצאו ממנה ארבעה גבורים שנאמר ותשאנה קולן ותבכינה:

²⁴ סוטה מב, ע"ב ואת ארבעת אלה יולדו להרפה בגת ויפלו ביד דוד וביד עבדיו מאי ניהוה אמר רב חסדא סף ומדון גלית וישבי בנוב ויפלו ביד דוד וביד עבדיו דכתיב ותשק ערפה לחמותה ורות

ילד היא צריכה יבום, היא צריכה לחכות 13 שנה, היא לא יכולה להתחתן, היא לא יכולה כלום. אז אחיו בעולמו, פרק שני ביבמות הוא אומר אחיו שהיה בעולמו, [אם לא] אז אין יבום, אם הוא נולד אחרי פטירת אחיו אז אין יבום, אבל אם הוא נולד יום קודם או שעה קודם או דקה קודם אז היא כבר צריכה יבום, אין ילדים.

אז כאן בסוטה כתוב בדף מ"ו עמוד ב' יבואו בני הדבוקה ויפרעו בבני הנשוקה, [ערפה] היא מנשקת אותה, בוכה, אבל באותו לילה היא כבר נכשלה עם מאה איש וגם כלב, ולכן גוליית אומר הכלב אנוכי? ²⁶ כל אחד צועק מה

אז אומרים זה היה יבמות ²⁵, כל אחת רצתה להגיד יש לי ילד, כי אם אין לה ילד היא צריכה יבום, זה לא היה סתם שהיא חטפה את הילד, היא לא כזו רשעית כמו שעושים אותה, היא הייתה אשה צדיקה, אשה טובה, רק היא פחדה שהיא צריכה עכשיו יבום, אם אין לה ילד אז היא צריכה יבום, היא צריכה לחכות 13 שנה, אם נולד לו עכשיו ילד לפני שנה היא צריכה לחכות שיהיה בגיל 13-14 או אפילו עד 20, אז לכן אומר המדרש הם היו יבמות הם לא סתם חוטפות ילד, אשה לא חוטפת, אשה יהודיה, כשרה צדיקה, אלא היא מפחדת שהיא תצטרך עכשיו יבום, אם אין לה

מראי מקומות והערות

פלשתים באו בנצחוננו של גלית כו': גלית אמר רבי יוחנן שעמד בגילוי פנים לפני הקדוש ברוך הוא שנאמר ברו לכם איש וירד אלי ואין איש אלא הקדוש ברוך הוא שנא' ה' איש מלחמה אמר הקדוש ברוך הוא הריני מפילו על יד בן איש שנאמר ודוד בן איש אפרתי הזה א"ר יוחנן משום רבי מאיר בשלשה מקומות לכדו פיו לאותו רשע אחד ברו לכם איש וירד אלי ואידך אם יוכל להלחם אתי והכני וגו' ואידך דקאמר ליה לדוד הכלב אנכי כי אתה בא אלי במקלות דוד נמי אמר ליה אתה בא אלי בחרב ובחנית ובכידון הדר אמר ליה ואנכי בא אליך בשם ה' צבאות אלהי (ישראל) מערכות ישראל אשר חרפת... ויצא איש הבינים ממחנות פלשתים וגו' מאי

²⁵ מדרש רבה שיר השירים - פרשה א פסקה י

וישב שלמה על כסא ה' למלך א"ר יצחק וכי אפשר לו לאדם לישב על כסא ה' אותו שכתוב בו (דברים ד') כי ה' אלהיך אש אוכלת הוא וכתב (דניאל ד') נהר דינור נגיד ונפיק וגו' וכתב כורס' שביבין דינור ואת אמרת וישב שלמה על כסא ה' אלא מה כסאו של הקב"ה שולט מסוף העולם ועד סופו אף כסאו של שלמה שולט מסוף העולם ועד סופו מה כסא ה' דן בלא עדים והתראה אף כסא שלמה דן בלא עדים והתראה ואי זה הוא זה דינן של זות הה"ד (מ"א ג) אז תבאנה שתי נשים מי היו רב אמר רוחות היו ורבנן אמרין יבמות היו: ²⁶ סוטה מב, ב

סבתא שלו (- של דוד) הייתה אחות של עורפה, והיא ידעה את כל הסיפורים, עורפה סיפרה לה את כל הסיפורים, לאחותה, היא באה להתוודות, היא באה לבכות, תראי מה קרה לי, איפה נפלתי, באותו יום שהיא עזבה את נעמי היא נפלה מטה מטה עם מאה אנשים, יש 12 [שעות] בלילה, זה 720 דקות כל שבע דקות עם מישוהו אחר, ואחרי זה גם כלב נוסף לזה, כתוב מאה פאפי וחד נני, נני זה כלב ופאפי זה

אני כלב, אבנר אומר אני כלב? כל אחד אומר אני כלב? אתה כלב? לא, אז למה הוא צועק אני כלב? דוד בא אליו עם מקל, מה, הוא לא מוחל לו, עד היום הוא לא מוחל לו על זה, אין סליחה על זה, [גוליית] הוא מלך על הפלשתים, [ודוד] הוא בא אליו עם מקל, אומר לו קישטה קישטה קישטה, מה זה קישטה? מה אני כלב? [אמר לו דוד] כן, אתה כלב בן כלב, אני מכיר אותך, סבתא שלי [רות] סיפרה את כל הסיפורים.

מראי מקומות והערות

עשוי כבנין רבי יוחנן אמר בר מאה פפי וחדא
אנאי:

בינים אמר רב שמבונה מכל מום ושמואל
אמר בינוני שבאחיו דבי רבי שילא אמר שהוא

ממואב, את מחטיאה פה את כולם, תעופי מפה, אז גירשו אותה ממואב לפלשתים, והוא (- גוליית) נולד מאותו לילה, אז גירשו אותה לפלשתים, [גוליית] הוא נהיה מלך בגת, גוליית מגת, מקריית גת, הוא היה גר בקריית גת, זה אחד מחמשה ערי פלשתים, גת, אשקלון, אשדוד, עקרון ועזה, גת זה אחד מהחמשה ערים, הוא היה מלך בפלשתים, והוא (- דוד) בא אליו עם מקל ואמר לו קישטה קישטה קישטה, הוא אומר אני לא אמחל לך על זה בשום אופן לא, מה הכלב אנוכי? אני לא כלב.

אז אותו דבר אבנר אומר, כל הילדים של שאול [המלך נקראו על שם הבושה והצניעות] זה איש בוש, מפיבושת, היה אסור לראות רגל של גבר, היום רק רגל של אשה אסור לראות, אבל אז היה אסור לראות [גם רגל של גבר], היא (- מיכל) אשת דוד המלך בתו של שאול המלך) אומרת [לדוד] ראיתי את הרגל שלך, אני לא סולחת, היא העיפה אותו מהבית, זרקה אותו מהבית, אתה לא תיכנס הביתה, אסור לראות, הולכים עם שמלות

"צדיקים", זה "אנשים כשרים", זה אנשים "טובים", מאה פאפי, כל זה כתוב בגמרא סוטה.

[מסכת סוטה] זה 49 [דף], כתוב ש[בימי ספירת העומר] עד שבועות לגמור סוטה, זה 49 דף, היום אפשר לגמור את זה ביום אחד, עכשיו שבע, עד שבע בבוקר 12 שעות, כל שעה ארבע דפים זה 48 דף, יש 48 דף אפשר תוך 12 שעות לגמור את כל סוטה, להכיר את הסיפורים, לכל הפחות את הסיפורים, לאנשים קשה ללמוד גמרא שיקראו את הסיפורים, הוא רואה סוגיה קשה [ובאמת הגמרא] זה הלכות וסיפורים.

אז הגמרא אומרת מאה פאפי ואחד נני, אז כל זה עורפה מספרת לרות תראי מה שקרה לי, את הלכת אחרי נעמי, נהיית צדיקה, תראי לאן אני נפלתי.

כי מה פתאום גוליית נהיה פלשתי? יש עוד קושיא, הרי הוא מואבי, הוא הבן של עורפה [שהייתה בן של מלך מואב], אלא [המואבים] גירשו אותה! [למרות שהייתה בת המלך], כזאת פושעת, כזאת מנוולת, גירשו אותה

שלך, רק בזכות זה נהייתי מלך, בזכות שאני עושה שמיניות, ואני קופץ, ואני רוקד, ואני שובו בנים, ואני כל היום רק קופץ, בתפילה אני קופץ.

אדם צריך כל היום רק לקפוץ אולי הוא יצא מהרע שלו, מהגשמיות שלו, טיפה להקפיץ את עצמו, טיפה לקפוץ, טפח

ארוכות עד הרצפה, כמו שאסור לראות רגל של אשה אסור לראות רגל של איש, אין דבר כזה, היא אומרת הכשלת אותי, תראה מה שעשית, קפצת, עשית שמיניות, איזה שמיניות? תלך בצניעות, תתנהג בצניעות.²⁷

דוד אמר ה' אוהב את השמיניות שלי יותר מהצניעות של אבא

מראי מקומות והערות

לפנים מגדר ויבא שאול להסך את רגליו עשה עצמו כסוכה עטיפ פליונים וישב לבית הכסא והיה חמי ליה משולשל ציבחר ומסלק ציבחר משולשל ציבחר ומסלק ציבחר אמר דוד לית אריך מנגע בהא גופא צניעה הה"ד דהוא א"ל (שמואל א כד) הנה היום הזה ראו עיניך את אשר נתנך ה' היום בידי במערה ואמר להרגך ותחס עליך ואחוס עליך אין כתיב כאן אלא ותחס עליך צניעותך חסה עליך

וכך אמרה לו מיכל של בית אבי היו צנועים כ"כ ואת עומד ומגלה לבושך כאחד הריקים כיון שגמרה דבריה א"ל וכי לפני מלך ב"ו שחקתי ולא לפני מלך מלכי המלכים שחקתי אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו ואלו היה אביך צדיק יותר ממני היה האלהים בוחר בי ופוסל בבית אביך הה"ד (שם ב ו) ויאמר דוד אל מיכל לפני ה' וגו' א"ל אביך היה מלך על ישראל בלבד אני נגיד על ישראל ויהודה הה"ד על עם ה' זה שבט יהודה על ישראל אלו שאר שבטים ד"א א"ל של בית אביך היו מבקשין כבוד עצמן ומניחין כבוד שמים ואני איני עושה כן אלא מניח כבוד עצמי ומבקש כבוד שמים הה"ד (שם) ונקלתי עוד מזאת ואל תאמרי שהייתי שפל בעיני אחרים ולא נבזה בפני עצמי ת"ל והייתי שפל בעיני:

²⁷ מדרש רבה במדבר - פרשה ד פסקה כ לאחר שנפטרו כל ישראל ממנו נפנה לברך את ביתו ולשמחם מרוב שמחת הארון יצאת מיכל לקראתו וביתוהו על שבזה עצמו לכבוד הארון לעיני הנשים הה"ד (שמואל ב ו) וישב דוד לברך את ביתו וגו' לא הניחתו ליכנס לתוך הבית אלא יצאת לחוץ והיתה מקפחתו בדברים ותאמר מה נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו מכאן את למד שהיה הופך אספירס ומשוויר שכן היא אומרת לו אשר נגלה היום התחילה עושה מריבה כנגדו מבקשת לאכול פניו אמרה לו אם ראיתי כבודך מה נכבד היום מלך ישראל עכשיו הודעת שאת מלך אשר נגלה היום הלווי בצניעות אלא לעיני אמהות עבדיו ואלו הן נשי ישראל שהיא קוראה אתהן אמהות כהגלות נגלות אחד הריקים אמר רבי אבא בר כהנא הריק שבריקים זה ארכיסטס שאין ריקם הימנו מכל מצוה כך היה דוד מרקד לפני הארון אמרה לו היום נגלה כבודו של בית אבא בוא וראה מה ביניך לבין בית אבא כל בית אבי היו צנועים וקדושים

אמרו עליו על בית שאול שלא נראה מהם לא עקב ולא גודל מימיהם הה"ד (שם א כד) ויבא אל גדרות הצאן על הדרך ושם מערה ויבא שאול וגו' מהו ויבא אל גדרות הצאן ר' אבין בשם רבי אלעזר נכנס לו לדיר הצאן גדר

מעל הקרקע.

כאן מ"ב עמוד ב', זה הכל אותו עמוד, יבואו בני הנשוקה ויפלו ביד בני הדבוקה, "ורות דבקה בה".

ורות אומרת לה אל תפגע בי עמך אמי, והיא בת מלך, היא הייתה הבת של עגלון, הגמרא אומרת היא הייתה הבת של עגלון²⁸, הנה נביא את התנ"ך, היא אומרת [לנעמי] עמך אמי, אני לא אעזוב אותך, אני אלך ללקט שיבולים, זה לא מדברים על איזה אשה מסכנה שעכשיו מתגיירת הולכת לכותל ונדרמת שם בכותל, זה אשה שהיא בת מלך, היא הבת של עגלון, ועגלון הבן של בלק, היא נכדה של בלק, יש לה שמיכות עם רקמות של זהב, הכל מזהב טהור, כרים עם רקמות של זהב, המצעים מזהב, הכל מזהב, היא הולכת ללקט שיבולים.

אז יש לנו כאן רות, נקרא את הפסוקים, נקרא את זה [בשבועות] עוד עשרה ימים בדיוק, אפשר כבר להכין את זה, להכיר, כי

אז כל זה אומר המדרש רבה, ה' בוחר בי מאביך, הוא אומר ה' בוחר את הריקודים שלי, ואת הסלטות שלי יותר מכל הצניעות של אבא שלך. אבל אסור לראות רגל של איש, אפילו שהרגל מכוסה עם מכנסיים אסור לראות את זה, כמו שאסור לראות רגל של אשה, אפילו שהיא רגל מכוסה עם גרב ומכנסיים, היו הולכות גם עם מכנסיים, בנוסף לזה, אסור לראות את זה, זה יכול להביא הרהור, יכול להביא מחשבה, כל מיני דברים, זה איסור דאורייתא, אין בזה שום היתר, זה איסור דאורייתא.

אז באותו ערב שערפה עזבה את נעמי היא נפלה מטה מטה עד שגירשו אותה ממואב, כזו פושעת, אין כאלה פושעות, פושעות כאלה עוד לא נברא מבריאת העולם, ואז נולד גוליית, וגירשו אותו, והוא נהיה פלשתי, ובעצם הוא מואבי. אז זה כתוב

מראי מקומות והערות

קרבנות שהקריב בלק מלך מואב זכה ויצתה ממנו רות שיצא ממנו שלמה שכתוב ביה אלף עולות יעלה שלמה ואמר רבי יוסי בן חוני רות בתו של עגלון בנו של בלק היתה:

²⁸ סוטה מז, א רב יהודה אמר רב לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצוות ואע"פ שלא לשמה שמתוך שלא לשמה בא לשמה שבשכר ארבעים ושנים

היהודים מסכנים אומללים, [אמר לה רות:] אל תפגעי בי, כי אל אשר תלכי אלך, [ובאשר] תליני אלין. [נעמי] היא הסבירה לה שאצלנו אין יחוד, אסור יחוד, [אמרה לה רות:] עמך עמי אלוקיך אלוקי באשר תמותי אמות, אני מוכנה למות, ושם אקבר, היא אומרת לה יש לנו נסקלין ונשרפים, אם את נכשלת סוקלים אותך באבנים, אצל היהודים אין קונצים, סוקלים באבנים²⁹.

אבל בשביל לסקול צריכים [התראה] תוך כדי דיבור [של מעשה החטא], תוך כדי דיבור לא יכול להיות לעולם, [ואם כן מה שנעמי אמרה לרות היה רק להפחידה, ולבדוק את יראתה ודבקוּתה בה], תוך כדי דיבור זה שניה ושליש, ארבע מילים זה בשנייה.

כשקוראים את המגילה לא יודעים מה קוראים בכלל, [לכן צריכים] לקרוא טיפה עם המדרשים, מדרש רבה, [נעמי] היא אומרת: תלכנה, תעזובנה, אם היה לי עוד אפשרות להביא ילדים לעולם אז הייתם מחכות 13 שנה, אבל אין לי שום תקווה היא אומרת, הייתי הלילה מתחתנת והייתי מביאה, והיה לכם ילדים ממני, [אבל] אין לי תקווה, [אבל אפילו] הלילה הייתי לאיש, הלהם תעגנה, לכו להתחתן, יהיה לכם בית, יהיה לכם בעלים טובים, ותשאנה קולן ותבכנה, ותישק עורפה לחמותה, היא רק מנשקת, אבל רות דבקה בה! היא גם בוכה גם כן, [ונעמי אומרת לרות] שובי אחרי יבמתך, שובי שובי תחזרי לעם שלך, מה את באה [להתגייר],

מראי מקומות והערות

ויפאָה) ואין מְרַבֵּים עָלָיו ואין מְדַקְדָּקִים עָלָיו. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: מֵאֵי קְרָאָה – דְּכַתְּיב: "וַתֵּרָא כִּי מִתְאַמְּצֶת הִיא לְלָכֵת אֵתָּה וּתְהַדָּל לְדָבָר אֵלֶיךָ". אָמְרָה לָהּ: אָסִיר לָן תְּחוּם שְׂפַת – "בְּאֶשֶׁר תִּלְכִּי אֵלַי". אָסִיר לָן יְחִיד – "בְּאֶשֶׁר תִּלְכִּי אֵלָיו". מִפְּקָדִינוּ נֶשֶׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מֵאוֹת – "עֲמֹה עָמִי". אָסִיר לָן עֲבוּדָה זָרָה – "וְאַלֵּהֶיךָ אֵלֶיךָ". אַרְבַּע מֵיתוֹת נִמְסְרוּ לְבֵית דִּין – "בְּאֶשֶׁר תִּמּוֹתֵי אָמוּנָה". שְׁנֵי קְבָרִים נִמְסְרוּ לְבֵית דִּין – "וְשֵׁם אֶקְבֹּר". מִיָּד, וַתֵּרָא כִּי מִתְאַמְּצֶת הִיא וְגו'.

²⁹ יבמות מז, ע"ב
אָמַר מֶר: גֵּר שָׂבֵא לְהִתְגַּיֵּר, אוֹמְרִים לוֹ: מָה רְאִיתָ שְׂבִיאתָ לְהִתְגַּיֵּר? וּמוֹדִיעִים אוֹתוֹ מִקְצַת מֵאוֹת קְלוֹת וּמִקְצַת מֵאוֹת חֲמוּרוֹת. מֵאֵי טַעָמָא? דְּאֵי פְרִישׁ – נִפְרֹשׁ. דְּאָמַר רַבִּי חֵלְבֹ: קָשִׁים גְּרִים לִישְׁרָאֵל כְּסִפְחוֹת, דְּכַתְּיב: "וְנָלוּהָ הִגֵּר עֲלֵיהֶם וְנִסְפְּחוּ עַל בֵּית יַעֲקֹב". וּמוֹדִיעִים אוֹתוֹ עוֹן לָקֵט שְׂכָחָה וּפָאָה וּמַעֲשֵׁר עֲנִי. מֵאֵי טַעָמָא? אָמַר רַבִּי חֵיָא בְרַ אָבָא אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן: כּוּ נַח נִהְגֵּה עַל פְּחוֹת מִשְׁוֹה פְּרוּטָה – וְלֹא יִתֵּן לְהִשְׁבּוֹן. (וּמוֹדִיעִים אוֹתוֹ עוֹן שְׂכָחָה

כפול ארבע אותיות בממוצע
[למילה] זה 48 אלף אותיות בשעה,
עשר שעות זה 480 [אלף], עוד
שעתיים זה עוד 96 [אלף, יחד] זה
576 [אלף], חסר 24 אלף אותיות,
[מורינו הרב פונה לאחד המשתתפים
בשיעור:] אז אתה תשלים את זה,
שאתה נוסע לעין הנצי"ב אז
תביא 24 אלף אותיות.

החפץ חיים עשה חשבון [שאומרים]
200 מילים בדקה³⁰, אז בשעה,
200 כפול 60 [דקות] זה 12 אלף,

מוראי מקומות והערות

דיבור האדם מין וריוות יתירה אשר תיכף
כשירצה לדבר איזה תיבה יתחברון האותיות
מעצמן בכדי הרף עין אשר ממש בשיעור
מינוט אחד יכול להוציא מאתים תיבות וכו"ל,
דאלו לא נתן לו כח הזה והיה צריך לחשב
בעצמו לצרף האותיות ולעשות תיבות היה
צריך לעכב כמה ימים עד שילמוד פרשה
אחת:

... ועתה אם השי"ת נתן בו כח ודעת שיוכל
ללמוד ביום כך וכך שעות ובשיעור הזה הלא
יכול לומר (כי ראיתי בכיון על מורה שעות
שבשיעור מינוט אחד יכול לאמר מאתים
תיבות) כמה אלפים תיבות של תורה שכל
תיבה ותיבה הוא מ"ע בפני עצמה. ועי"ז נברא
לו כמה אלפים מלאכי זכות והוא יושב בחיבוק
ידים בביתו ונתעצל מלימודו היש לך הפסד
גדול מזה. והוא אפילו ליום אחד וכ"ש אם ח"ו
התנהג כך חודש או שנה בבטול תורה כמה
רבוא ריבון מלאכי שרת הפסיד בעצלותו:

³⁰ תורת הבית לחפץ חיים - פרק ב
וראה הפליאה אשר ברא היוצר בענין כח
הדיבור, כי כל הפעולות שאדם עושה באיבריו
נעשים ע"י רצונו שמתבונן בעצמו איך לעשות
ועושה ואילו דיבורי האדם יוצאים מפיו
התיבות כרצונו אכן בלא מחשבה הקודמת
דהיינו כשרוצה לומר תיבת וידבר וכדומה
וידוע שבתוכה זו יש חמשה אותיות שכל
אחד הוא ממוצא אחר וא"ו הוא מן השפתיים
ויו"ד מן החיך ואות דל"ת הוא מן הלשון ואות
בי"ת הוא מן השפתיים ואות רי"ש היא מן
השיניים ואינו מחשב כלל בדעתו איך לחבר
האותיות אלא כיון שעלה בדעתו להוציא
תיבת וידבר מתחברין כרגע האותיות מעצמן
ומוציא התיבה מפיו, והסיבה לזה הוא כמו
שאמרנו כי עיקר בריאת האדם היה כדי
שיזכה בדיבורו בתורה ורצה הקב"ה שבזמן
קצר שמוריד הנשמה מלמעלה עלי תבל הוזה
יזכה הרבה מאד ע"י תורתו, ע"כ נתן בכח

תמיד שכולם פה יעשו תשובה. [ברק] הולך עד ראש העין, מתבודד, עובר דרך פתח תקווה, מגיע עד בארות יצחק, אפילו עד נחלים הייתי מגיע ברגל, שעתיים הולך ברגל, מתבודד שעתיים, חוזר שעתיים דרך השדות, הייתי רואה את כל [-] סלומון לא יודע מה זה.

[סלומון ושטמפר] זה המייסדים, כולם היו עם פאות, עם זקנים, יש את התמונות שלהם, אם המושבות, פתח תקווה, תרל"ט 1879, המושבה הראשונה זה פתח תקווה, זה הכל [הקימו] יהודים חרדים, ור' יוסף חיים זוננפלד היה בעד זה, וכולם אמרו להתחיל להשתכן, להתחיל להקים מושבים, [אבל] כולם מתו מרעב, 25 אלף אנשים מתו מרעב.

במלחמת העולם הראשונה היה 50 אלף איש [כנראה הכוונה שזה היה כמות היהודים בארץ ישראל], 25 אלף איש מתו מרעב, כי הציונים לקחו את כל דמי החלוקה [ששלחו מחו"ל להחיות את יושבי הארץ], הם צחקו עלינו שאנחנו משתמשים בדמי החלוקה, הם לקחו את כל, במקום שיהיה קופת ר' מאיר בעל

[מורינו הרב מספר על עצמו: כבר כילד] כבר אמרתי אני הולך לישיבה, הכל כבר היה מובן, זה היה ברור לי הכל כבר, מגיל 13 אני לא עוזב את הגמרא שניה, הייתי מוסר שיעורים בתנועה, והכל, ופרשת השבוע, פרקי אבות, קורא תהילים, הייתי מארגן את הכל שם, בגיל 17 וחצי הלכתי לישיבה, זה היה בדיוק ערב י"ז תמוז, ט"ז תמוז פגשתי את שלום צדוק, היום הוא הרב של בני עיש.

עי"ש זה [ר"ת] עקיבא יוסף שלזינגר, הוא היחידי שהיה בעד ארץ ישראל, הוא קנה את פתח תקווה, ר' הלל קולומאייר [מתלמיד החתם סופר שהיה חמיו של ר' עקיבא יוסף] עכשיו היה היארצייט שלו ב' אייר, ב' אייר יארצייט של הלל קולומאייר, והוא קנה ב13 גרוש [אולי צ"ל: 13 אלף גרוש] הוא קנה אדמות בפתח תקווה וכולם טבעו ב[נהר ה]ירקון, היה שטמפר וסלומון - בפתח תקווה, מי שעבר שם.

הייתי הולך להתבודד [כנראה מבני

[שהיה ליהודי תימן] ? הם אמרו להם שהאווירון לא טס אם שמים זהב, זה צריך לבוא באוניות, אז גנבו להם את כל הזהב, גנבו להם את כל הספרים העתיקים, היה להם ספרי תורה מ900 שנה, הכל לקחו להם, מכרו את זה ליורדיקה, מכרו את זה לאספנים, לאוקספורד, עכשיו מחפשים את זה בכל כדור הארץ, במנצ'סטר מכרו את זה, באוקספורד מכרו את זה, לרוסים מכרו את זה, ספרי תורה עתיקים מלפני 900 שנה, היום כבר עברו 80 שנה מאז אז זה כבר אלף שנה, מדברים על שנת 1950, עכשיו זה 80 שנה, 1948 אז עברו 80 שנה, אז זה היה 900, זה 980 שנה, ספרי תורה אלף שנה, הכי עתיקים שיכול להיות, וכתבי יד, ופירושים, וכל מיני פירושים, הסבא [של הרבנית] הוא כתב פירוש על כל הזהר, ר' שלום, אברהם בן שלום, אני גילתי את המצבה שלו, הלכתי אחרי זה גילתי את המצבה, בהלוויה שלו [מנראה הכוונה ללוויה של אביה של הרבנית] הלכתי לחפש את המצבה שלו, מצאנו את המצבה שלו כתוב ר' שלום שאקי, זה בצד השני של הכביש.

הנס עשו קופת קרן קיימת, מכל בית הם הוציאו את הקופה של ר' מאיר בעל הנס שזה היה לכוללים, ושמו קופה של קרן קיימת, עם זה בנו את הקיבוצים.

ואחרי זה [הציונים] לקחו מהתימנים את כל הזהב והכסף, הם הגיעו עם שקים של תכשיטים, 2000 שנה [התימנים] הם היו הצורפים היחידים, רק יהודי יודע לעשות תכשיטים, ערבי לא יודע כלום, הוא רק יודע לחרוש ולזרוע כמה עגבניות, זה מה שהוא יודע, והיהודים היו הצורפים, והיה להם שקים מלאי זהב, הכל [הציונים] לקחו להם.

שאלתי את אבי טביב איפה הזהב

זה פראי אדם, זה עבדים משתלטים על העולם, הולכים לכבוש שבע כנענים, שבע אומות, שילכו למדבריות, שיבנו להם מדינה שם, מה פתאום ארץ ישראל? זה של הערבים, של הפלסטינאים, מה פתאום הם כובשים שבע אומות? איך הם כובשים את זה? אז בלק התפלל לה', הוא ביקש מה', בלעם מדבר עם ה' כל הזמן, הוא אומר ה' אי אפשר שאומה אחת... [אולי: אי אפשר שאומה אחת תכבוש את כל העולם].

כתוב שנרון קיסר אמר אל תיתן אותי בידי האומה הזאת, כתוב בגיטין³² שנרון קיסר ישב על הארץ ואמר ריבונו של עולם אתה רוצה שרומא תיפול בידי

אז רות היא הייתה בת מלך, כתוב שהיא הייתה הבת של עגלון, ועגלון כתוב כאן בסוטה בדף מ"ז [בא מבלק], אז רות הייתה בת מלך, היא לא סתם התגיירה, היא הייתה בת מלך.

[עוד מובא שם בגמרא שכיון שבלק הקריב 42 קורבנות נפלן] 42 ילדים [יהודיים]³¹, למה 42 ילדים, אז זה הזהר מסביר בפרשת פיקודי [למה נפלן] 42 ילדים, [כי] בלק התפלל לה', בלק הביא שבע מזבחות, כל מזבח פר ואיל זה 14, שלוש פעמים זה 42, והוא התפלל לה' שהוא ינצח את היהודים האלה, הפושעים האלה.

בלק אומר "עם" עם יצא ממצרים, מה זה עם? זה אספסוף,

מראי מקומות והערות

יִחָא לָךְ לֹא תִמְסְרִיהָ לְהָהוּא גְבָרָא דְיִדִּיהָ וְלִמְלָכֻתֶיהָ בְּיַדִּיהָ דְחָד גְבָרָא, אֲכַשְׁלִיה פּוּמִיָּה לְבַר דְּרוּמָא וְאָמַר "הֲלֹא אַתָּה אֱלֹהִים וְנַחֲתָנוּ וְלֹא תַצֵּא אֱלֹהִים בְּצִבְאוֹתֵינוּ" דְּדוּד גַּמִּי אָמַר הָכִי דְּדוּד אֲתַמְוֵהִי קָא מִתְמַה עַל לְבֵית הַכֶּסֶּף אֲתָא דְּרָקוּנָא שְׁמַטְיָה לְכַרְפְּשִׁיהָ וְנָח נִפְשִׁיהָ אָמַר הוּאִיל וְאִיתְרְחִישׁ לִי נִסָּא הָא זִמְנָא אִישְׁבְּקִינְהוּ שְׁבְקִינְהוּ וְאָזֵל אִיזְדְּקוּר וְאָכְלוּ וְשָׁתוּ וְאִדְלִיקוּ שְׂרָגִי עַד דְּאֲתַחֲזִי בְּלִינָא דְּגוּשְׁפִּנְקָא בְּרַחוּק מִיָּלָא אָמַר מִיָּדָא קָא חָדוּ בִּי יְהוּדָאִי הֲדַר אֲתָא עֲלִיָּהוּ אָמַר רַבִּי אֲסִי תִלַּת מָאָה אֲלָפִי שְׁלִיפִי סִפָּא עֲלִיו לְטוּר מִלָּפָא וְקָטְלוּ בָּהּ תִּלְתָּא יוֹמֵי וְתִלְתָּא לַיְלֹתָא וּבִהָדָא גִּיסָא הִלְוִי וְחַנְגִּי וְלֹא הָיוּ יָדְעֵי חַנְגִּי בְּהַנְיָ.

³¹ סוטה מז, ע"א
אמר רבי חנינא: בשביל ארבעים ושנים קרבנות שהקריב בלק מלך מואב הובקעו מישאל ארבעים ושנים ילדים.
³² גיטין נז, ע"א
אתרנגולא ואתרנגולתא חריב טור מלפא דהו נהיגי כי הו מפקי חתנא וכלתא מפקי קמיהו תרנגולא ותרנגולתא כלומר פרו ורבו פתרנגולים יומא חד הוה קא חליף גונדא דרומאי שקלינהו מינייהו נפלו עלייהו מחנהו אתו אמרו ליה לקיסר מרדו בך יהודאי אתא עלייהו הוה בהו ההוא בר דרומא דהוה קפיץ מילא וקטיל בהו שקליה קיסר לתאגיה ואתביה אארעא אמר רבנניה דעלמא מוליה אי

היהודים? איפה הבושה, איפה הכבוד.

אז נרון קיסר התפלל, ואנשים התפללו לה', הם ידעו שהאלוקים של היהודים זה האלוקים הכי חזק, סנחריב אומר: אלוהי צידון אלוהי צור אלוהי עמון אלוהי מואב לא הצליחו אז האלוקים שלכם כן יצליח? מה אתם חושבים שהאלוקים שלכם יותר חזק מהאלוקים שלי? אני כבשתי את כל העמים, [סנחריב] הוא כבש 70 אומות, הוא הביא צבא מ70 אומות.

אז כתוב שנרון קיסר הוא הוריד את הגלימה, ישב על הארץ והתחיל לבכות, ריבונו של עולם אל תיתן אותי בידי אומה אחת, כאן בני".

אז [נרון קיסר] הוא הלך והתגייר³³ והוא שרף את רומא, הוא שרף את רומא לא מבינים למה, אומרים שהוא השתגע, [אבל באמת]

הוא לא השתגע, [אלא] הוא שרף את רומא [כי] רומא זה היה שיא הטומאה, לפני שהוא התגייר הוא שרף את העיר ואז הוא נעלם, עד היום לא יודעים איפה הוא נעלם, אם הוא נשרף בשריפה או משהו, כל רומא עלתה בלהבות, זה היה עיר הכי טמאה, כל התועבות עשו, כל העבירות עשו שם.

היה אחד שקופץ מיל, הוא יכול לקפוץ מיל שלם, והוא נותן בעיטה, זורקים אבנים, סלעים של שלוש טון עם גידים של חיות, היה להם כאלה מגנונים שהיו יורים סלעים של שלוש טון, עוד לא היה אטום, וזה - אותם סלעים אדירים שירו) היה מפיל את החומה, מפיל את הבתים, ו[בר דרומה] נותן לזה בעיטה ומעיף את זה בחזרה אליהם, ואחרי זה הוא קופץ מיל, והוא קופץ מהחומה למטה, והוא שובר להם את אילי הנגיחה, היה קופץ מיל! ועם העקב של הרגל דוחף את

מראי מקומות והערות

אמר ליה ונתתי את נקמתי באדם ביד עמי ישראל וגו' אמר קודשא בריך הוא בעי לחובי ביתיה ובעי לכפורי ידיה בההוא גברא ערק ואזל ואיגייר ונפק מיניה רבי מאיר:

³³ גיטין נו, ע"א

שדר עלוייהו לנירון קיסר כי קאתי שדא גירא למזרח אתא נפל בירושלים למערב אתא נפל בירושלים לארבע רוחות השמים אתא נפל בירושלים אמר ליה לינוקא פסוק לי פסוקין

האבנים, מעיף אותם עליהם. הוא (- נירון קיסר) ראה [שהיהודים] כאלה גיבורים, אין כאלה גיבורים בשום מקום בעולם. יעקב לקח סלע שלם שאלף איש מזיזים אותו, ומזיז [כמו שמזיזים] פקק מעל גבי צולחית³⁴.

"ולא תצא אלוקים בצבאותינו".

זה היה נרון קיסר הוא רואה שאין מה לעשות איתם, היהודים האלה שקופצים לו מהחומה על האילי נגיחה, איל נגיחה זה 300 מטר ברזל אחד, מקשה אחת 300 מטר, וזה הולך על מסילה, על פסים, עם גלגלים, 300 מפה 300 מפה [גוררים את זה לכיון החומה], ורצים עם זה עושים חור סנטימטר, עוד סנטימטר, שלוש שנים עד שהוא בוקע את החומה,

[אבל] שהם הלכו בתהלוכת הניצחון, [הרומאים אחר שניצחו את ירושלים הם עשו] שער הניצחון, הצלחנו לנצח את היהודים! עשו שער ניצחון, עד היום השער

מימין שער טיטוס. למעלה: התבליט שעל השער.

מראי מקומות והערות

האבן א"ר יוחנן כזה שהוא מעביר פקק מעל פי צלוחית

³⁴ מדרש רבה בראשית - פרשה ע פסקה יב (יב) ויהי כאשר ראה יעקב ויגש יעקב ויגל את

כבר לא מגיעים, מפוצצים אותם ב[שמ]סעודיה וזה עף עוד 200 ק"מ 300 ק"מ, כל רסים זה עשר מטר, חמש מטר.

אז פה שום טיל לא יכול להגיע - לירושלים, יש פה מסכים על מסכים.

עכשיו קראתי שאחת התצפיתניות היא אומרת הטילים שמגיעים למירון, [ובמקום ליפול ולפגוע במירון, הטילים] מסתובבים לה פתאום, מגיע למירון ופתאום מישוהו מזיז אותם הצידה, אז אמרו פה יש ר' שמעון.

הרי בשנה שעברה אמרו [בל"ג בעומר] שאסור לנסוע למירון כי זורקים טילים, [אבל באמת באותו יום] שום טיל לא זרקו, לא זרקו שום טיל על מירון, שום טיל, כי הם באים פה להתפלל אז הם לא זרקו, יום למחרת כבר זרקו טילים, יום קודם זרקו ויום אחר כך, החיזבאללה בעצמו יודעים שלא זורקים טילים על אנשים שמתפללים, אין דבר כזה, באים פה להתפלל, הילולא, לא זורקים טילים, לא זרקו טילים! 24 שעות לא זרקו טילים! בלי הסכמי

עומד, ושער הניצחון בפריז זה העתקה משער הניצחון של רומא, נפוליון הוא עשה את זה כמעט עם אותם התמונות, אבל הוא לא צייר את היהודים עם המנורה. [הרומאים] לקחו את המנורה של בית המקדש, זה אסון הכי גדול, אחרי שהם כבשו כבר את כל העולם.

אבל את היהודים אי אפשר לנצח בכלל, "לא האמינו מלכי ארץ כל יושבי תבל כי יבוא צר ואויב בשערי ירושלים", את ירושלים אי אפשר לכבוש, יש פה מסכים [שמגינים על העיר], יש פה הכל, יורים 400 טילים שום טיל לא מגיע, התימנים זורקים כל יום שלושה טילים שום טיל לא מגיע, נופל בסעודיה נופל בירדן, מסכנות ערביות שזה נופל להם על הראש, כל טיל זה 30 מטר אורך, רק הרסיסים לבד [יכולים להרוג], עכשיו נפל רסיס בביתר, ליד הקרוואן של שובו בנים, רחוב הרב ש"ך. והרסיסים נופלים בחברון, ואחרי זה בבית שמש, זה בא מדרום, אחרי זה בית שמש, ומגיעים אפילו עד ביתר הרסיסים, לירושלים הרסיסים

של שלמה המלך שעשה משה רבנו, [אלא] זה משהו נדב מנורה, כתוב במדרש תנחומא כאן שמות³⁵, שהייתה מנורה שדלקה שנה שלמה, הייתה מנורה של כבתה לעולם, [ואם הכוונה למנורה העיקרית בבית המקדש אז קשה הרי בכל יום מחויבים ולהדליקה שוב, אלא ודאי שהיו הרבה מנורות שתורמו לכבוד ותפארת והם דלקו בלי סוף, ואת המנורה המרכזית היו מטיבים ומדליקים מידי יום ככתוב בתורה. והמנורה המצוירת בשער הניצחון היא אחד ממנורות אלו שנתרמו].

[בבית המקדש] היו מנורות שלא כבו לעולם, הדליקו אותם, היה שם מאות מנורות, כל אחד תרם מנורה להיכל, לעולם הנר לא כבה, פה הנר לא כבה לעולם. אז פרשת תצוה כאן הוא אומר אני ראיתי מנורה שדלקה שנה

שלום, ובלי טראמפ, ובלי שום מתווכים ומתווכות, ומצרים מתווכת, קטאר מתווכת, לא צריכים מתווכים, ר' שמעון זה ר' שמעון, אף אחד לא זרק, כולם יודעים שיש ר' שמעון, הגויים גם יודעים, יש בית כנסת אליהו הנביא בדמשק הם (- הערבים) בנו אותו, שיפצו אותו, יש אליהו הנביא, יש ר' שמעון, הם יודעים שזה הכי גבוה שיכול להיות בעולם, לא זורקים טילים.

אז עכשיו הוא (- נידון קיסר) רואה שאי אפשר להילחם, היהודים האלה זה... [ולכן כשכבר ניצחו את היהודים] עשו שער ניצחון, ושמים (- מציירים שם) את המנורה.

אבל [המנורה המצוירת על השער] זה לא המנורה האמיתית, זה לא המנורה

מראי מקומות והערות

המקדש ומצאתי מנורה דליקה יותר ממה שהייתה דליקה כל ימות השנה ראה מעשה נסים לכך נאמר כתיב למאור ולא למנחות, ולמה כן אלא כך אמר הקדוש ברוך הוא פעם אחת בשנה יהיו מדליקין את המנורה לפיכך יהיו מדליקין שמן זית זך כתיב אבל למנחות שהיו מקריבין בכל יום לא לכך נאמר בה שמן זית זך כתיב, אמרו ז"ל כיון שהיו מדליקין מן המנורה כל חצר שהיתה בירושלים היתה משתמשת לאורה לכך נאמר ויקחו אליך שמן זית זך כתיב.

³⁵ מדרש תנחומא (ורשא) פרשת תצוה סימן ג
ואתה תצוה את בני ישראל, מה מנורה שאינה לאכילה טעונה שמן זית זך, מנחות שהן לאכילה אינו דין שיהיו טעונין שמן זית זך ת"ל זך כתיב למאור ולא זך כתיב למנחות, א"ר חנינא סגן הכהנים אני הייתי משמש בבית המקדש ומעשה נסים היה במנורה משהיו מדליקין אותה מראש השנה לא היתה מתכבה עד שנה אחרת ופעם אחת לא עשו הויתם שמן התחילו הכהנים לכבות (ס"א לבכות) ואמר רבי חנינא סגן הכהנים אני הייתי בבית

שלמה, והייתה מנורה שלא כבתה לעולם, ורוב המנורות היו מדליקים אותם פעם בשנה, ערב ראש השנה, וזה דלק שלמה, רוב המנורות.

אמר ר' חנינא סגן הכהנים אני ראיתי בעצמי, ראיתי ניסים! איך שמדליקים אותה בראש השנה וזה דולק שנה שלמה, והייתה מנורה שדלקה כל החיים לא נכתבה לעולם.

כי אומרים מה הנס של חנוכה? [הרי] כתוב על ר' חנינא בן דוסא³⁶ [שבתו] היא שפכה חומץ אז היא אמרה אבא שפכתי חומץ, [אמר לה ר' חנינא בן דוסא] מה זה משנה? חומץ ו שמן, מי שאמר לשמן שיידלק יאמר לחומץ שיידלק, [וכן] אצל

עשו רואה שאצל אמא שלו [רבקה] לא נכבה הנר לעולם, והיא עושה בצק לעשר אנשים, באים מאה [וזה מספיק], היא עושה בצק למאה מגיעים אלף [וזה מספיק], תמיד יש ברכה בעיסה, וזה מספיק לכולם, כל אחד מקבל כזית, יותר מכזית. וענן קשור על האוהל, שרבקה חזרה אז הענן חזר³⁷, והנר לא כבה, וככה אצל רחל ולא רואים ניסים.

הנשים במצרים ראו ניסים, רצים לשדה, הילדים נבלעים באדמה

מראי מקומות והערות

קשור על פתח אהלה, כיון שמתה פסק אותו ענן, וכיון שבאת רבקה חזר אותו ענן. כל ימים שהיתה שרה קימת היו דלתות פתוחות לרוחה, וכיון שמתה שרה פסקה אותה הרוחה, וכיון שבאת רבקה חזרה אותה הרוחה. וכל ימים שהיתה שרה קימת היה ברכה משלחת בעסה, וכיון שמתה שרה פסקה אותה הברכה, כיון שבאת רבקה חזרה. כל ימים שהיתה שרה קימת היה נר דולק מלילי שבת ועד לילי שבת, וכיון שמתה פסק אותו הנר, וכיון שבאת רבקה חזר. וכיון שראה אותה שהיא עושה כמעשה אמו, קוצה חלתה בטהרה וקוצה עסתה בטהרה, מיד ויבאה יצחק האהלה.

³⁶ תענית כה, ע"א
חד בי שמישי חזייה (- ר' חנינא בן דוסא) לברתיה דהוות עציבא אמר לה בתי למאי עציבת אמרה ליה כלי של חומץ נתחלף לי בכלי של שמן והדלקתי ממנו אור לשבת אמר לה בתי מאי איכפת לך מי שאמר לשמן וידלוק הוא יאמר לחומץ וידלוק תנא היה דולק והולך כל היום כולו עד שהביאו ממנו אור להבדלה
³⁷ מדרש רבה, בראשית סדר חיי שרה פרשה ס ז
ויבאה יצחק האהלה שרה אמו (בראשית כד, טז), כל ימים שהיתה שרה קימת היה ענן

אומר נולדתי פג, נולדתי בשבע חודשים, הוא כל החיים בבכיות נוראות, ייסורים נוראים, זה ייסורים נוראים להיוולד פג. אז אשה יש לה ששה ילדים זה שש קילו, כל אחד שוקל קילו, אם 60 ילדים כל אחד שוקל מאה גרם, יש לה ילדים של מאה גרם, פגים של מאה גרם, 60 ילדים אז היא שוקלת כבר 60 קילו, היא שוקלת כבר מאה קילו.

פתאום [אחרי שהיא יולדת] היא שוקלת 20 קילו, היא אומרת [למצרים שהיא לא יילדה אלא] היה לי מחלה שהתנפחתי ופתאום התכווצתי תוך שניה, [המצרים] אמרו איפה הילדים שלך? איפה את מחביאה אותם? אז [המצרים] הלכו להביא מחרשות, כל זה גמרא בסוטה³⁸, עוד מחרשות

(כפי שהזכיר למעלה), ואשה שוקלת כבר מאה קילו יש לה שש, [או] 60 ילדים, שש [צ"ל: 60] ילדים זה מאה גרם כל ילד, ואם [ילדורק 6 בכרם אחד] זה שש קילו לחלק לשש אז כל ילד שוקל קילו, זה כבר נקרא פג, כל אלה שנולדים פגים אז כל החיים הם חלשים, יש פה אחד

מראי מקומות והערות

ואַבְרוֹתֶיהָ בִּירְקָק חֲרוֹץ" וְכִינוּ שְׁמֵתָעֲבֹרֹת בָּאוֹת לְבִתְיָהֶם וְכִינוּ שְׁמֵי־עֵץ מוֹלְדֵיהֶן הוֹלְכוֹת וְיוֹלְדוֹת בְּשֹׁדָה תַּחַת הַתַּפְּחִים שֶׁנֶּאֱמַר "תַּחַת הַתַּפְּחִים עוֹרְרֶתֶיךָ" וגו' וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹלַח מְשֻׁמֵּי מְרוֹם מִי שְׁמֹנְקִיר וְכוּ' שֶׁנֶּאֱמַר אוֹתָן חֲפָזָה זֹו שְׁמֵשְׁפֶּרֶת אֶת הַיֶּלֶד שֶׁנֶּאֱמַר "וּמוֹלְדוֹתֶיךָ בְּיוֹם הַיֶּלֶדָה אוֹתָךְ לֹא בֵּרַת שְׂרָף וּבְמֵי־לֹא רָחַצְתָּ לְמִשְׁעִי" וגו' וּמִלְקֹט לָהֶן שְׁנֵי עֲגוּלִין אֶחָד שֶׁל שֶׁמֶן וְאֶחָד שֶׁל דָּבֶשׁ שֶׁנֶּאֱמַר "וַיַּעֲבֹדוּ דָּבֶשׁ מִסֵּלַע וְשֶׁמֶן" וגו' וְכִינוּ שְׁמִיכִרִין בְּהֵן מִצְרִים בָּאִין לְהוֹרְגָן וְנַעֲשֶׂה לָהֶם גֶּס וְנִבְלְעוּ בְּקֶרֶקֶע וּמִבֵּיאִין שְׁוֹרִים וְחוֹרְשִׁין עַל

³⁸ סוֹטָה יא ע"ב

דָּרַשׁ רַב עֲזִירָא בְּשֹׁכֵר נָשִׁים צִדְקָנוֹת שְׁהָיוּ בָּאוֹתוֹ הַדּוֹר נִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרִים בְּשַׁעַה שֶׁהוֹלְכוֹת לִשְׂאוֹב מֵי־הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזַמֵּן לָהֶם דָּגִים קִטְנִים בְּכַדֵּיהֶן וְשׂוֹאֲבוֹת מִחֲצָה מֵי־וּמְחֲצָה דָּגִים וּבָאוֹת וְשׂוֹפְתוֹת שְׁתֵּי קִדְרוֹת אַחַת שֶׁל חֲמִין וְאַחַת שֶׁל דָּגִים וּמוֹלִיכוֹת אֶצֶל בַּעֲלֵיהֶן לִשְׂדָה וּמְרַחֲצוֹת אוֹתָן וְסִכּוֹת אוֹתָן וּמִאֲכִילוֹת אוֹתָן וּמְשַׁקּוֹת אוֹתָן וְנוֹקְקוֹת לָהֶן בֵּין שְׁפִתֵּי־שֶׁנֶּאֱמַר "אִם תִּשְׁכְּבוּ בֵּין שְׁפִתֵּי־יָדָיִךְ" וגו' בְּשֹׁכֵר "תִּשְׁכְּבוּ בֵּין שְׁפִתֵּי־יָדָיִךְ" וְכוּ' יִשְׂרָאֵל לְבָגַת מִצְרִים שֶׁנֶּאֱמַר "כִּנְפֵי יוֹנָה נֶחֱפָה בְּקֶסֶף

[יותר עמוקות], והילדים שוקעים יותר, מאה מטר, מאה אמה, מאתיים, חורשים.

חלב. אז [בבית המקדש] המנורות היו דולקות שנה שלמה, מינימום, ואפילו דולקות כל החיים. אז הקיסר יושב ובוכה, הקיסר יושב על הארץ ואומר ריבונו של עולם. אז בלק בכה לה', ה' תציל אותי מהיהודים האלה, "עם יצא ממצרים", היה לו ציפור, מה בן ציפור, כתוב בת נחש, [על] אביגיל, [כי הייתה כמו נחש] נחש עפר לחמו, נחש אין לו הנאה משום דבר, [וכך היא לא הייתה לה שום הנאה משום דבר גשמי].

[נחש] הוא אוכל צפרדעים, הוא אוכל איילים, הוא כולע ארנבת, יש נחשים של 12 מטר היום, הכי גדול, אז הוא יכול לבלוע עשרה אנשים, כל אחד אחד וחצי [מטר] זה 15 מטר, הוא יכול לבלוע, יש לו מקום ל 15 אנשים לבלוע. אנשים עומדים עם מצלמות בג'ונגלים באפריקה בהודו בברזיל ומצלמים איך שהנחשים

אז הנשים ראו את ה' עין בעין, ראו ניסים עין בעין, ראו איך שה' הולך איתם עין בעין, ואלה רצים ליאור ומחביאים את הילדים, בסוף אז המלאכים מקבלים אותם, ה' אומר למלאכים תקדימו אותם, מלאך צריך לעבור מאה מיליארד שנות אור, הוא צריך לעבור, הוא עושה את זה במאה שניות, כל מיליארד הוא עושה בשנייה, מאה מיליארד זה מאה שניות, והם - האימאות עם התינוקים שנולדו) צריכים לרוץ קילומטר, אז צריך שהמלאכים יקדימו אותם, ה' אומר להם רוצו מהר רוצו מהר תקדימו, אשה מגיעה היא רואה מלאך מחכה לה מקבלים את הילדים, דבש מסלע ושמן מחלמיש צור, יוצא דבש מהסלעים והילדים שוחים באגמים של דבש אגמים של

מראי מקומות והערות

שנאמר "ותרבי ותגדלי ותבאי בעדי עדיים" אל תקרי בעדי עדיים אלא בעדרי עדרים וקשנולה הקדוש ברוך הוא על הים הם הקירוהו תחלה שנאמר "זה אלי ואנוהו".

גבן שנאמר "על גבי חרשו חרשים" וגו' לאחר שהולכין היו מבצבצין ויוצאין פעשב השדה שנאמר "דרכה פצמח השדה נתתיו" וכיון שנמתגדלין באין עדרים עדרים לבתיהן

יהיה לכם רימונים ותפוזים, מה אתם דואגים, אתם שואלים מה נאכל?

אז אמר את זה ר' אליהו לופייאן בכפר חסידים, זה [שה' בירך שבשנה השישית יגדל לך 3 שנים זה] קללה ולא ברכה, כי הכל ירקב לכם, ככה [אם היו מאמינים בה'] יהיה לכם פירות טריים, שלוש שנים פירות טריים [בלי שתעבדו כלל את השדה], תשע שנים, תלכו לשדה תקטפו תפוזים, אם תשימו את זה במחסנים זה הכל ירקב, הכל יהיה קשה כמו עץ, אפילו אם זה לא ירקב אתם תשימו את זה בקירור, לאט לאט המיץ יוצא אז זה נהיה קשה כמו אבן, כל התפוזים, כל הרימונים יהיו קשים כמו אבן, כבר אי אפשר לאכול אותם, אז איזה ברכה זה, או שזה נרקב או שזה קשה], אז שלוש שנים הנועם אלימלך אומר שצריכים ברכה חדשה, אם אתה שואל שאלה יהיה לך ברכה חדשה³⁹.

[לא הספקנו להכניס את המשך השיעור]

בולעים אנשים, אדם הולך לו שם ביער מטייל, עושה התבודדות, הולך לחפש, לצוד ארנבות, ובא נחש 12 מטר ובולע אותו בשנייה, ומצלמים את זה. הייתי אצל פיאנו ביוהנסבורג, הוא לקח אותי משדה התעופה לבית שלו, הוא אמר אני חסיד של הרב הזה, ישר, היינו אצלו, והיה לו ספר על נחשים, תצלומים, כל אחד איך בלעו אותו, וככה, עומדים עם מצלמות על העצים שבוע שלם לראות איך נחש בולע בן אדם, וכותבים איזה גיל, ומאיזה כפר הכל מסודר.

אז יש כאן נחשים כמו שהזהר מספר לנו ב"בהר", עכשיו זה "בהר", "מה נאכל", ה' אומר "וציוותי את ברכתי בשנה הששית לשלוש השנים" ועד התשיעית, אומר עד התשיעית, זה עד השמיטה הבאה, עד השנה התשיעית זה שבע שנים ושנת השמיטה, יהיה לכם תבואה לתשע שנים, תפוזים, רימונים לתשע שנים יהיה לכם, ושלוש שנים בטח, זה כתוב מפורש,

והתקדשתם

התאווה מגונה אפילו אצל הגוים

ובעלי מומים, זה דבר מגונה ואפילו הגויים יודעו את זה, לואי ה16 הוא שמונה שנים לא התקרב לאשתו עד שהקיסר פרנץ יוזף שכנע אותו לחזור לאשתו ואחר כך נולדו לו ילדים ושניים נעלמו, לואי ה17 כבר לא היה צריך את הדבר הזה כי אפילו הגויים יודעים שזה מגעיל וצריך להתרחק מזה, זה כתוב בכל הספרים שלהם, התאווה הזאת זה הדבר הכי מאוס, כל ליל שבת זה כמו כל נדרי, זה כמו ליל יום כיפור וצריכים להיות ערים כל הלילה, אסור להיות במיטה, אין מה לעשות במיטה. (דיבורים של הרב שנאמרו בשבת שנכתבו "ע"פ הבנת הכותב").

מישהו שאל את הרב איך יוצאים מהתאוות והרב ענה: צריך לצעוק בשדות בהתבודדות והוא אמר לרב אני עושה שעה התבודדות אז הרב המשיך ואמר לו: זה לא מספיק, צריך לצעוק! ויגער ביצר הרע מן הנשואים, העיקר זה ויגער ביצר הרע מן הנשואים כי אדם מתחתן וחושב שהכל מותר חם ושלום, אין דבר כזה, אין שום היתר לתאווה הזאת, מה שאסור לפני החתונה אסור גם אחרי החתונה, התאווה הזאת היא תמיד אסורה, חייבים להתקדש, קדושים תהיו, מי שישמור על הקדושה יזכה לעשר בנים ועשר בנות אחרת אם לא מתקדשים הילדים יוצאים אוטיסטים מונגולים

הפרשה

במשנת מורינו הרב

יהושע והמרגלים

קושיא מה הפחד של יהושע, יהושע יפחד מהמרגלים? לאן הגענו, "יהושע... נער לא ימיש מתוך האהל" (שמות לג, יא) שהוא לא זו ממושה

פרשת שלח לך על המרגלים. התרגום שראה משה את הענווה של יהושע בן נון מה זה ענווה איזה ענווה וחורן מזה עכשיו שמעתי לפני שעה שמעתי

כי משה אמר ויסעו - מביא את זה במכילתא ויסעו, ויסעו זה לא פירושו לקפוץ לים ויסעו זה להתקדם לקחת חבלים לקחת סירות לעשות רפסודות יש לויסעו יש מיליאד פירושים, משה לא אמר לקפוץ לים זה היה רעיון של נחשון בן עמינדב הוא אמר רק לקפוץ לים זה העצה היחידה אין ים בכלל הים לא קיים הים לא קיים קופצים לים וזהו אין ים הים זה אחיזת עיניים, "בַּיַּפְשָׁה פְּתוּךְ הַיָּם" (שמות יד, כט) בתוך הים זה יבשה זה בכלל לא ים, אבידן בן גדעוני אמר זה בכלל לא ים זה יבשה ממש, זה מוצק, זה אבן כתוב שהלכו ממש על שיש הלכו, הים נהפך לאבני שיש וזה ניפץ להם את הראשים - למצרים, "וּמִצְרַיִם נָסִים לְקָרְאָתוֹ" (שמות יד, כז) כי המצרים ראו שהים מתהפך הם חשבו כמו שבני ישראל עברו גם אנחנו נעבור פתאום באמצע הדרך הכל נהפך לאבני שיש התחיל לנפץ להם את הראשים אז הם מיד רצו לחזור בחזרה אבל הסוסים משכו אותם סוס ורכבו רמה בים מה זה "סוס וְרֶכְבוֹ" (שמות טו, א) שהסוסים לא שמעו להם הסוסים סחבו אותם בכוח ללב ים למעמקי ים "קָפְאוּ תְהוֹמֹת בְּלֶב יָם" (שמות טו, ח) הכל נהפך לשיש ממש אבני מרמרה וניפצו להם את הראשים.

[ושבט] בנימין הצליח לעבור בשלום בנימין קפץ לים ראשון לכן אומר ר' מאיר "שֵׁם בְּנִימִן צָעִיר דָּם" (תהלים

שניה אחת אז הוא ישמע ל... נכון [שהם] ראשי אלפי ישראל, נכון הכל על פי ה', אבל יהושע - מה הוא ילד קטן שישר כבר משפיעים עליו, ילכו איתו 40 יום 401 לילה ויגידו לו תחלוק על משה [וכי באמת יתבלבל?].

אלא באמת אומר האר"י הקדוש שיהושע בן נון היה בסכנה נוראה - יהושע בן נון, המרגלים החליטו הם היו 10 נגד שניים הם החליטו לחסל את יהושע ולמנות את כלב, לכלב יציעו להיות חבר כנסת להיות שר כנסת להיות אפילו ראש ממשלה כמו שהוא נהיה באמת בסוף, בסוף ה-40 הוא נהיה ראש ממשלה, סגן של יהושע בן נון, אז את כלב הם החליטו לעשות אותו ראש ממשלה ככה נמשוך אותו לצד שלנו, ויהושע בן נון הוא, אומרת הגמרא בסוטה ל"ה הוא אדם בלי ראש אין לו דעה עצמית הוא אדם שהצדיק אומר לקפוץ לים הוא קופץ לים.

כמו [נשיא שבט בנימין] אבידן בן גדעוני, חמש פעמים כתוב אבידן בן גדעוני כנגד חמשה פרצופים אדם קדמון עתיק אריך הוא זכה לכל החמשה פרצופים לכן הוא מוזכר גם פרשת במדבר גם בנשא גם בהעלותך חמש פעמים התורה מזכירה אותו אבידן בן גדעוני למה קראו לו אבידן כי הוא קפץ לים כי מי שקפץ לים זה נקרא מתאבד.

ויסוד אבא זה לאה "לְתוֹר אֶת
הָאָרֶץ" (במדבר יג, טז) זה הכל מרומז
בראשי תיבות כל השליחות, ממרות
השליחות.

כי כולם ידעו שהארץ היא שמנה
וכולם ידעו שיש פה ענקים ויש ענני
כבוד השאלה הייתה למעשה איך
מחזירים את הקדושה לארץ ישראל
הזהר אומר שמושה אמר להם תגידו
אם זורחת השמש או הלבנה אם
השמש זורחת אני אכנס כך אומר
הזהר בשלח לך בדף הראשון ואם
הלבנה זורחת אני לא יכול להיכנס אז
משה רצה שיהיה "אִזֹּר הַלְבָנָה כְּאֹרֶן
הַחֲמָה וְאֹרֶן הַחֲמָה יִהְיֶה שְׁבַעֲתִים
כְּאֹרֶן שְׁבַעֲת הַיָּמִים" (ישעיהו ל, כו)
שיהיה אור שבעת הימים.

המרגלים היו צריכים להדליק את
האור לא להדליק את החשמל להדליק
את האור את השמש שהלבנה תאיר
כמו השמש זה היה כל השליחות
שלהם על פי ה' אבל הם הלכו רחוב
לכוא חמת שזה ראשי תיבות רחל
כלומר הם נשארו בבחינה של הלבנה
כי רחל זה לבנה ולאה זה שמש אז היו
צריכים להפוך את הלבנה לשמש אז
לא רק שהם לא הפכו את הלבנה
לשמש הם עוד נפלו הם נפלו למטה
למטה למטה למלכות דמלכות
עשיה דעשיה.

כי ארץ ישראל הייתה נקראת ארץ
כנען רק אחרי שמקיימים תרי"ג מצוות

סח, כח) רד ים מה זה רודם רד ים
"שְׁרֵי יְהוּדָה רְגַמְתָּם" (שם) למה
רגמתם, מגיע לזרוק עליהם אבנים?
קופצים לים אז לזרוק עליהם אבנים?
אלא כיון שהם עקפו את כל התורים
ר' מאיר אומר היה תור בנימין זה
אחרון רצו שיהודה יכנס ראשון אחרי
זה יכנס יששכר וזבולון לפי הדגלים
אחרי זה ראובן שמעון וגד אחרי זה
מטה יוסף אפרים מנשה ובנימין ובסוף
יהיה דן ואשר ונפתלי, נפתלי הוא
אחרון הכל היה צריך להיות מסודר
לפי סדר, אי אפשר... [-] לעקוף
[תורים]

הפרשה מתחילה בעץ ונגמרת בעץ,
"הָיָה פֶּה עֵץ אִם אֵין" (במדבר יג, כ)
ואחרי זה מקושש עצים אלא הוזהר
אומר מה זה עץ הרי ארץ זבת חלב
ודבש אתם לא יודעים שיש שם עצים
בוודאי יש עצים כל הארץ מלאה עצים
אשכול ענבים ורימונים ותאנים וכל
רימון שוקל טון וכל תאנה שוקלת טון
כולם ידעו.

אלא עץ אומר הוזהר זה עץ החיים כי
משה רצה שהם יעלו ליסוד אבא
האר"י מסביר בדף ל"ו שהם כולם היו
יסוד אבא הם זכו להיות יסוד אבא,
המרגלים כל דור המדבר הם היו יסוד
אבא וצריכים לחבר יסוד אבא עם
יסוד אמא זה העבודה בארץ ישראל,
יסוד אמא זה "רָחֵב לֵבָא חֶמְדָּת"
(במדבר יג, כא) ראשי תיבות רחל

הלכנה יהיה כאור החמה לכן עושים את הברית ולכן זכינו שבערב שבת שלח לך [לברית].

כי באמת שלח לך היה החורבן פה מרומזים בכל מילה בכל אות מרומזים כל מה שיהיה עד סוף הדורות כי בשנת [ג' אלפים] של"ח היה החורבן הראשון, אחרי 70 שנה ת"ח נבנה הבית אחרי 420 שנה תתכ"ח היה עוד פעם חורבן. והכל מרומז בפרשה שלנו כל מה שהיה ועובר ויעבור עד סוף הדורות הכל מרומז בפרשה שלנו כי אם המרגלים היו עומדים בניסיון אז...

באמת אומר הזהר שהם ידעו שיחליפו את השמות (הנשיאים) כי היה בוקי בן יגלי וכלב בן יפונה, במסעי החליפו את כל הנשיאים זה כבר סוף ה40 הם כבר גם כן מתו בינתיים הרי הם ידעו שהם כבר לא יהיו נשיאים יותר [על כן רצו להכשיל את הכניסה לארץ].

כי להיות נשיא בארץ ישראל מסביר ר' נתן זה דבר אחר לגמרי פה בארץ ישראל צריכים להפוך את אור הלכנה לאור החמה ואור החמה שבעתיים כאור שבעת הימים. (שעור מסיון תשפ"ב).

היא ארץ ישראל עכשיו כבר אמרו שיש ישיבות בכל רחוב יש עשר ישיבות אז היא נקראת ארץ ישראל אבל שלא היה ישיבות היא הייתה ארץ כנען, ארץ כנען אומר האר"י זה הבחינה של רחל זה עולם העשייה היא הייתה תחת העמלקי והאמורי והחיתי והיבסי היה פה שבע עמים היה פה, שבע קליפות היה על הארץ הם היו צריכים להוריד את כל הקליפות, תפקיד המרגלים היה להוריד את כל הקליפות שיראו את הקדושה של הארץ.

כי הקדושה לכד מנצחת, "וַיִּשְׁכְּתֶם בְּטַח" (דברים יב, י), ארץ ישראל נלחמת בעד עצמה, פה לא צריך צה"ל לא צריך צבא לא צריך כלום ארץ ישראל היא זאת שנלחמת היא זאת שנלחמת כאן בעצמה נלחמת עם החמס, עם כולם, ארץ ישראל היא מדברת בעד עצמה לא צריך לדבר בעדה ארץ ישראל היא הנלחמת הא המנצחת, ניצחתי ואנצח.

אז שבת כזו קדושה - שבת שלח לך שעכשיו אנחנו רוצים שאור הלכנה יהיה כאור החמה שזה כל העניין של הברית מילה של החשמ"ל להאיר את אור החשמ"ל זה אור החמה שאור

הוספות ממורינו הרב שליט"א

יאמר בפיו ובלבבו שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של ונקדשתי באופן הנזכר לעיל מהרגשת תענוג גשמי הנה שהוא מוצרעת משכא דחויא, וכך יאמר. וראיה לדבר שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של ונקדשתי באופן הנזכר לעיל שאפילו היו חוטפין אותו ורוצחים באמצע אכילה והיחוד הקדוש לעשות לו הענינים קשים הייתי משמח את עצמי על קידוש השם ויתברך יותר מתענוג גשמי הנה, אך יזהר שיהיה דובר אמת בלבבו ושהיה אז בשעת מעשה תקוע על לוח לבו בתוכיות ובפנימיות הלב באמת גמור, ולא ישטה את עצמו להיות כגונב דעת עליונה חס ושלום.

פלא יועץ אות ז חוה

ומאחר שאין אשה אלא לבנים (תענית לא א כתובות נט, ב) וכל שלמות הולד במדות ובדעות תלוי בזמן הוויג ובכנות הוויג, אי לזאת לו בכח ולו בחיל יגבר איש לקים מצותו דבר בעתו ויתאמץ במצותו איש ואשתו לחשב מחשבות טהורות וכות וברות, וזר לא יקרב במחשבותם שום מחשבה זרה, כי קרוב הוא להיות בעילתו בעילת זנות ונפש הם חובלים ובנים ודים ילדו רעים וחמאים וטפשים בנים משחיתים כל מוס בם. ומה יתאונן אדם חי כשיש לו תרבות רעה בתוך ביתו גבר על חטאיו שהוא גורם רעה לעצמו. וזו רעה חולה ואכזריות גדולה יותר משוחטי הילדים, ואם היו יודעים הבנים שהוא גרמא להם בניזקים היו צועקים מרה עליו באמר, למה עברתנו ובעון חוללתנו. וכי ישאו את עונם, אב ואם נוסלים חלק בראש, כי הם אבות הטמאה ואין על הבנים כל כך אשמה, כי מאחר שהיסוד רעוע והשרש רע והקלפה בנפש לומה מה יעשה אותו הבן ולא יחטא, כי נפש רשע אותה רע, וצריך עמל וטרח ויגיעה רבה בלי הא, ואולי יוכל להפך טבעו ומוזנו הרע.

שבחי הר"ן ז

גם אמר שהוויג של הצדיק האמת, קשה עליו ענין זה. ולא די שאין לו שום תאוה כלל, כי אם אדרבא יש לו יסורים מזה ממש כמו יסורי התינוק בשעת מילה. כי ממש יסורין אלו יש להצדיק בשעת וויג ויותר מזה. כי התינוק אין לו דעת, על כן אין היסורים שלו גדולים כל כך, אבל הצדיק שיש לו דעת ויסוריו גדולים מהתינוק. וזה היה אצלו דבר פשוט ואמר שכל אדם יכול לזכות לבוא למדרגה זו. וכפי הנראה מדבריו היה שקדשתו של עצמו בזה עוד יותר ויותר.

צעטיל קטן

מרבנו הרב רבי אלימלך מליזענסק זצוק"ל זיע"א

אלה הדברים אשר יעשה אותם האדם וחי בהם:

א. בכל עת ורגע שהוא פנוי מן התורה, ובפרט שהוא יושב במל לבדו בחדר או שוכב על מטתו ואינו יכול לישן, יהיה מהרהר במצות עשה זו של ונקדשתי בתוך בני ישראל, וידמה בנפשו ויצויר במחשבתו כאילו אש גדול ונורא בוער לפניו עד לב השמים, והוא בשביל קדושת השם ויתברך שוכר את טבעו ומפיל את עצמו להאש על קידוש השם ויתברך, ומחשבה טובה הקדוש ברוך מצרפה למעשה, ונמצא שאינו שוכב ויושב במל, רק מקיים מצות עשה דאורייתא.

ב. בפסוק ראשון של קריאת שמע וברכה ראשונה של שמונה עשרה ויהרהר בגופר לעיל, ועוד יכוין אם יענו אותו כל אומות העולם בכל עינים קשים ויפשטו עורו מבשרו להקבש חס ושלום ביחודו, ויפול כל היסורים ולא יודה להם חס ושלום, ויצויר בדעתו ומחשבתו כאילו עושיין לו בגופר לעיל, ויזהר יצא ידי חיוב קריאת שמע ותפלה קדיין.

ג. גם בשעת אכילה והיחוד הקדוש יכוין בגופר לעיל, ובשיתחיל להרגיש תענוג גשמי יצויר במחשבתו בגופר לעיל, ויתקף ומיד

קדושות הפרשה

סוד המנורה הטהורה

שבעתיים כאור החמה ואור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתיים מאור שבעת הימים כמה זה שבעתיים מאור שבעת הימים? שבע שבע שבע ככה יהיה האור פתאום יהיה אור כזה שלא היה מבריאת העולם.

עכשיו הולך להיות כזה אור שלא היה מזמן בריאת העולם כזה אור עוד לו נוצר כי רבנו חי וקיים רבנו נמצא לכן כולם צריכים לנסוע לאומן עוד היום יש גמלא פרחא כתוב במסכת מכות שכל אחד יכול לבוא עם גמלא פרחא לעוף באוויר. (שעור מתשפ"ג).

לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך זה גימטרייה בדיוק שמ"ג זה שבע כפול שבע כפול שבע – 777 אור מים רקיע ועוד מאה ואז הוא זכה לשבע שבע שבע למך וגם אברהם זכה לשבע שבע שבע בשגם הוא בשר לכן זה בדיוק גימטרייה שמ"ג כמניין המנורה הטהורה שקראנו בבהעלותך שבעה ושבעה נרותיה עליה ושבעה שבעה מוצקות ואז גילו שהמספר שבע שבע שבע זה המספר הכי קדוש שמ"ג בשגם הוא בשר. כמו שכתוב

מדרוש הצדיקים

איפה שהצדיק עומד – נמצאים כל הרפואות

ח"י סיון – נס המעיין של מרן הבן איש חי

סיון, ח"י סיון זה היום הכי גדול בשנה כפשוטו אפשר להפקד ואפשר לרפא את כל המחלות בעולם כל המחלות בעולם ושהשיג שדוכים. בח"י סיון יש תוכנית שלמה איך לחסל את ארמילוס, לכן צריכים לכוון בבונה ירושלים כתוב בסדור האר"י לכוון להרוג את ארמילוס הרשע כי ח"י סיון זה באמת היום הכי גדול בשנה אפשר לפעל כל דבר, יותר גדול מיום כפור יותר גדול מהכל אפשר לפעל כל הרפואות כל הישועות ולצאת מכל החובות עכשיו אנחנו יוצאים מכל החובות יוצאים עכשיו ופועלים נסים גלויים, ח"י סיון היו נסים גלויים אפשר להביא עוד ספורים על ח"י סיון מהשואה. (שעור מתשפ"ב).

ששבו בנים הרגו את ארמילוס כי הם מחפשים תוכניות או צריכים להודיע לחולקים להודיע להם שהתוכנית עכשיו זה לחסל את ארמילוס אם אפשר משהו יש לו קשר עם החולקים יש לך איזה קשר עם משהו תגיד לו שעכשיו יש תוכנית בשו"ב בנים היית בברית יש שם תוכנית לחסל את ארמילוס.

הכרת את ארמילוס? אתה לא יודע מי זה הוא היה בחיידר איתך למד איתך בסוף הוא נהיה גם כן מהחולקים.)

בי"ח סיון שנבקע המעיין [תחת רגלי הבן איש חי]. כל הבית כנסת [בבגדד] שקע באדמה, והמים [שיצאו] רפאו את כל המחלות, עד שהממשלה סתמה את זה, או שזה נסתם לבד. כי זה נהיה אגף תירות, הפסיקו להתפלל לה [על הרפואה]. המים רפאו את כל המחלות, איפה שעמד הבן איש חי, איפה שהצדיק עומד זה מרפא את כל המחלות! לקחו מים מהצדיק אז מיד נתרפאו מכל המחלות איפה שהצדיק עומד זה מרפא את כל המחלות! ח"י סיון שאז נבקע המעיין, "אתה בקעת מעיין ונחל אתה הובשת נהרות איתך" (תהלים עד, טו). ה' בקע מעיין, תחת הרגלים של הבן איש חי נבקע מעיין, וזה החזיק שנתים ימים, זה רפא את כל החולים בעולם, באו מכל העולם. היום אנחנו בח"י סיון שיהרגו את ארמילוס |1| שארמילוס בעזרת ה' יחסלו אותו בח"י

1 (אני נגד הריגות, בסוף יהיה מהפרקליטות, יהיה עוד תוכנית בטלוויזיה

קדושות הצדיקים

יש צדיק אחד בכל דור – שהוא המשפיע את כל השפע

משפיע את הבר לכל הארץ "הוא המשביר לכל עם הארץ" (בראשית מב, ו) אז יש חנינא בנ' בכל דור, יוסף עוד ידעו שהוא מלך אבל חנינא אף אחד לא הכיר אותו ואף אחד לא ידע מיהו בכלל, והוא יושב בחדרי חדרים וכל החיים הוא רק אוכל חרובים, מגיל שלש עשרה רק אוכל חרובים ואין לו יין לקדוש ואין לו כחית להמוציא אין לו כלום ובשבת קדש הוא רק שר שירים, אז יש תמיד צדיק אחד שדרכו כל המים ומשה רבינו רצה לעורר אותם שהמים זה בזכות מרים וזה לא סתם מים כי סתם מים יש במדבר ואפשר לחפר ולהוציא מים. (שעור מתשפ"ב).

המים באים רק בזכות הצדיקים. כל העולם נזון בשביל חנינא בנ', יש חנינא בנ' וכל העולם נזון מאותו חנינא בנ' וצריכים לדעת מי זה החנינא הזה, נכון כלם צדיקים ואנחנו אומרים 'כלם אהובים, כלם ברורים, כלם גבורים, כלם קדושים וכלם עושים באימה ובקדוה רצון קונם' אבל יש צדיק אחד שעליו עומד כל העולם והוא המשפיע את כל השפע.

כמו יוסף הצדיק שהוא משפיע בר, הוא

הילדים

צריך ללמד את הילדים פרשה

לא יודעים פרשה, לא מכירים פרשה, בכלל לא יודעים שיש פרשה בעולם, שובו בנים אני יודע לא לומדים פרשיות אבל מתר, אפילו שהרב אומר לא ללמד אבל מתר כן ללמד, פה מתר לכם ללכת נגד הרב, פה מתר לכם לשמע לשון הרע על הרב, אם הרב יגיד לכם לא ללמד פרשה אתם יכולים לשמע את הלשון הרע ולהגיד דוקא כן ללמוד את הפרשה. (שעור מתשפ"ב).

אני לא יודע אם אתם לומדים חמש, בשו"ב בנים לומדים חמש? לומדים לפעמים? יש פרשת חיי שרה אני לא יודע אם לומדים בשו"ב בנים צריכים לדאג שילמדו שיתחילו ללמוד את הפרשה ולדיק ולדעת.

יש עמוד האמת של הרבי מקוצק שיהיה כאן מנח עמוד האמת, את הכל צריכים ללמוד, צריכים לדעת את החדושי הר"ם על הפרשה, את הכל צריכים ללמד עם הילדים, הילדים

קדושת הבית

רבקה מעולם לא ראתה צורת איש

אפשר להשקות עשרה גמלים והיא ילדה בת שלש, "ותמלא כדה ותעל" (בראשית כד, טז) והיו הולכות לשאב בבין השמשות בזמן שבגים אסור להם להיות ברחוב.

הזהר אומר שהיה אסור לבגים להמצא ברחוב, וככה היה גם כן בתימן היה שעה שהנשים הולכות לקניות והיה אסור לגברים להמצא ברחוב, וזה היה המנהג פעם, וככה גם כתוב על בת יפתח: "לא ידעה איש" (שופטים יא, לט), חוץ מאבא שלה היה לא הכירה איש, ולא ידעה איך נראה בן, ובכלל לא חשבה שיש כזה דבר, היא לא ידעה, על רבקה גם כן כתוב "איש לא ידעה" והיא בכלל לא ראתה צורה של איש, והיא בחיים לא דברה עם אשה, כי בדרך שהולכים לשאב מים אפשר לדבר, הולכות כל הנשים, כל נשות העיר, והיא לא מדברת עם שום אשה, אין דבר כזה. (שעור מתשפ"ב).

כל הענין של הבנות זה הצניעות, ואחרי זה היא צריכה להיות "משכלת", כמה שהאשה יותר חריפה אז הבן יותר למדן, את השכל מקבלים מהאמא ולכן צריכים לקחת אשה חריפה "בית והון נחלת אבות ומה אשה משכלת" (משלי יט, יד), איך יודעים שרבקה היתה אשה משכלת? יודעים שבגלל שאליעזר אמר מי שתתן לי כוס מים, אבל כל בדואית כל ערבית תתן לך כוס מים, הוא אמר אני רק רוצה כוס מים והיא מצדה כבר הציעה גם לכל הגמלים, עשרה גמלים אי אפשר [להשקות] זה לוקח שלשה ימים, כל גמל שותה לשלושה ימים, אז המדדש מאור האפלה בפרשת חיי שרה אומר שהכד היה קופץ מעצמו, ותוך כמה שניות היא מלאה את כל השקת, זה שקת לשלשים יום כי זה עשרה גמלים, איך

קדושת ההמורה

ברסלב – זה רק לימוד גמרא

ללמוד פי שתיים עכשיו, איך שרבי נתן נהיה
ברסלב אז השווער ר' דוד צבי שהיה ראש
הליטאים נגד חסידות שאל את אשתו מה
הוא נהיה חסיד? הוא לומד לכל הפחות? הוא
פותח גמרא לפעמים? [ענתה לו:] מה זה, הוא
לומד פי שתיים אין לו זמן בכלל לדבר אתי
ולהסתכל עלי, אה אם כך אז תעמדי בשוק
עם שק מלח ותמקרי בשוק |¹].

מדברים על זה שאדם בא לעולם רק בשביל
דבר אחד – שיגיע שאם הוא נהיה ברסלב הוא
נפל בפח מאוד גדול, אני מציע לכלכם לעזוב
את ברסלב אבל אם אתם רוצים להשאיר
בברסלב אז צריכים לדעת את כל הש"ס
אין ברירה, צריכים לדעת את כל הש"ס ואת
כל הגמרא וכל קצות החשן נתיבות המשפט
ותקפו כהן. (שעור מתשפ"ב).

אדם בא לעולם רק ללמוד גמרא, אדם צריך
לדעת הוא רוצה ללמוד לקוטי מוהר"ן ולקוטי
הלכות זה הכל בסדר יש עשרים וארבע שעות
אז תלמד שעה לקוטי מוהר"ן אבל עשרים
ושלש שעות תלמוד גמרא, עשרים ושלוש
שעות זה רק ללמוד גמרא ולדעת משניות
בעל פה, יומא סבה קדושין כל המשניות בעל
פה, העקר היום זה למוד הגמרא.

כדי להיות יהודי צריכים לדעת את כל הש"ס
וקר זוכים להיות יהודי, כל [לקוטי הלכות]
הלכות תפלין [הלכה] ה' [סעיף ה'], רבינו
שואל כל דגע איך זוכים להיות יהודי, איך?
צריכים לדעת את כל הש"ס, להיות יהודי
פשוט צריכים לדעת את כל הש"ס, כך אמר
רבי שמואל סלנטר וכל הענין שלו היה רק
למוד שלחן ערוך, אז הוא (-רבי שמואל
סלנטר) זכה להפטר בפרשת משפטים, והוא
אמר יהודי פשוט צריך לדעת את כל הש"ס.

אדם צריך לדעת שהיסוד של ברסלב זה לדעת
את כל הש"ס כמו שכתוב [בלקוטי מוהר"ן
תורה א'] על ידי התורה נתקבלים כל התפלות
והבקשות "מסיר אָנוּ מִשְׁמַע תּוֹרָה גַם תַּפְלִתוֹ
תוֹעֲבָה" (משלי כח, ט), אתה נהיית ברסלב
נפלת בפח, כי לפני זה היית פטור מללמוד
ופטור מלהתפלל ופטור מלהניח תפלין רק
לרקד כל היום על הגנות ועל הטנדרים, אבל
זה לא ככה, אדם בא לברסלב אז הוא צריך

1 פעם לא היה פרנסה כמו היום
שאשה מורה או גגנת אלא היו עומדים עם שק
מלח או הערינג כמו ר' נפתלי כהן שהוא בנה
את הבית כנסת באומן הוא התפרנס מהחבית
הערינג ואיך שהוא בנה את הבית כנסת -]
הקלויז של חסידי ברסלב באומאן] אמר לו
הכומר עכשיו תבנה כנסיה כמו הבית כנסת אז
מיד הוא ברח לארץ ישראל והוא היה השווער
של רבי אברהם בן רבי נחמן והוא עמד במאה
שערים עם חבית הערינג וזה היה הפרנסה
שלו וכל חמש דקות מוכר עוד דג ועוד דג, ר'
ישראל גרוסמן אבא של הרב יצחק דוד הוא
כותב בספר מה שקיבלו ילדים לחיידר זה
לחם יבש לא כמו היום סנדוויצ'ים וארוחות
חמות, כל מה שילד מקבל זה פרוסת לחם
יבש לכל היום בחיידר, והיה לו נס כי משהו
עם חבית הערינג אמר לו אני מרשה לך לטבול
את פרוסת הלחם בחבית שלי וזה היה המעדן
שלו.

אתה בטוח שאתה
אדם בוגר ורציני ואז
אתה מגלה ערימה
של סוכריות גומי.

הרגע המעליב הזה
שלידך יש את
המקום הפנוי היחיד
באוטובוס ובכל זאת
אף אחד לא
מתיישב.

לא בטוח שחריג
חריג: 5 אברכים לוחמים מחטיבת
החשמונאים שנכנסו היום לעזה, עזבו את
נשקם והלכו למרכזי חלוקת הסיוע בחאן
יונס ולקחו מוצרי מזון מטרנה וטיטולים.

מצוקת החניה בתל אביב עולה שלב

חינוך לטרור: חוברת צביעה בבית בחאן יונס: הפיגוע במגדלי התאומים בניו יורק.

הרגע המעליב הזה
שלידך יש את
המקום הפנוי היחיד
באוטובוס ובכל זאת
אף אחד לא
מתיישב.

מאחורי כל גבר
מצליח עומדת חמתו
מופתעת

המטוסים שקטאר הבטיחה לטראמפ נחתו כעת בלוס אנג'לס.

הרגע הזה שאתה מוציא
את הפח על הלבוקר, רץ
לאוטובוס ואז שואל את
עצמך מה אני עושה עם
שקית זבל באוטובוס
לתל אביב.

הרגע הזה שאתה
הולך ברחוב מול בן
אדם ושניכם חים
לצד כדי לתת לשני
לעבור ויוצרים
תאונת דרכים.

דובאי: פרויקט שאפתני חדש בשם "הירח"
אחרי האיים המלאכותיים והמגדל הגבוה בעולם בדובאי רוצים לקטוף את הירח...
כלי תקשורת ערבים מדווחים על פרויקט שאפתני חדש שצפוי להתחיל בקרוב בדובאי, במסגרתו ייבנה
בעלות של 5 מיליארד דולר, אתר נופש ותיירות שיידמה את פני הירח ויעניק למבקרים בו "חווייה ירחית".
הקמתו צפויה לארוך 4 שנים, והוא יוכל לארח מיליוני תיירים בשנה. במקום יוצעו למכירה גם 300 יחידות
דיור ב"מושבה הראשונה על הירח".

לדעתי בכל ספה יש
כפתור סודי
שמצלצל אצל
האשה הרגע
שהגבר מתיישב.

קדושת המידות

כ' סיון – אדם נולד בשביל כ' סיון

זה בני חת? זה ת"ח ות"ט, אמרנו שהחתי זה הקלפה הכי נוראה וזה הקלפה שהיו צריכים למגר אותה בשנת ת"ח ולכן בשנת ת"ח ות"ט מגרו את הקלפה של בני חת לגמרי.

עשר פעמים כתוב בני חת, עשר פעמים אברהם השתחוה לבני חת ואומר בעל הטורים כל מי שמקיים מקחו של צדיק כאלו קים עשרת הדברות, כי ברגע שמשמידים את הקלפה של החתי שומעים את עשרת הדברות, כל סיון זה היום שאפשר לשמוע את עשרת הדברות, אדם בא לעולם בשביל כ' סיון ובשביל זה הוא בא לעולם ובשביל זה הוא נולד. וברגע שמגיע כ' סיון הוא צריך לדעת שעכשיו זה הרגע לשמוע את עשרת הדברות. (שעור מתשפ"ב).

עכשיו היה כ' סיון זה התאריך הכי גדול, כ' סיון זה כמו יום כפור שהכחידו שלישי מעם ישראל [בת"ח ות"ט], הנאצים הכחידו שש מליון, כל סיון באירופה הכחידו חצי מליון, באירופה היו שני מליון אז חצי מאירופה הצליחו להרוג |1| כלם הלכו על קדוש ה' ישר לגן עדן בגזרות ת"ח ות"ט שזה הגזרות הכי נוראות שהיו בעם ישראל.

הזהר אומר בתולדות בדף קל"ט עמוד ב' מה

1 וזה הכל האוקראינים, ולכן ישראל אומרים לאוקראינים שהרוסים נלחמים בהם כי מה אתם רוצים מאיתנו שנעזרו לכם, אתם הרי השמדתם שלישי מעם ישראל, האוקראינים השמידו ועכשיו הם משתגעים שלא עוזרים לכם, איך אפשר לעזור לכם אתם השמדתם את כולנו.

